ANUL X No. 2929

Ediția de seară

DUMINICA 31 AUGUST, 1897

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

CRIMA DIN SOFIA

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Cine să înceapă?

Un ziar sturdzist emite o ciudată părere. El recunoaște că administrația noastră lasă mult de dorit, că de multe orĭ anchetele sînt numite cu scop numaĭ de a acoperi neregularitățile, dar totușĭ osîndește purtarea noastră, de oare ce semănăm în țară neîncrederea în autoritățĭ. Ziarul cu pricina face apel la presa «sănătoasă» ca să facă o reacțiune în această privință.

E ciudată argumentațiunea ziaruluĭ cu pricina. Nu avem autoritățĭ cinstite, funcționariĭ sînt abuzivĭ, administrația nu se cîrmuește de legĭ, ci de bunul plac al celor marĭ și chĭar al celor micĭ, totul este într'o adevărată anarhie de sus. Nu avem legĭ, nu avem Constituție, nu avem regulamente, de oare ce de totul și de toate ne batem joc, cînd sîntem la putere. In țară n'a rămas de cît un singur lucru în picĭoare, o singură putere, un singur control: *presa*. Ea denunță pe funcționariĭ abuzivĭ, ea înfierează cu pecetea nedemnitățeĭ crimele și nelegĭuirile și nu are alt tribunal la care să recurgă de cît *opiniunea publică*. Inaintea acestuĭ tribunal ea aduce pe aceĭa carĭ bat în armată, carĭ schingĭuesc la sate, carĭ opresează pe țăran și pe muncitor. Cît despre anchetele administrative, despre sentințele justițieĭ, ele nu pot fi de cît părtinitoare și am arătat în alte ocaziunĭ cît de trist și de primejdios e acest procedeŭ de a căuta să se acopere abuzurile, crimele, nelegĭuirile. E firește neapărat trebuincĭos de a se face o reacțiune și de a se rupe o-dată cu acest sistem mizerabil de a nu pedepsi pe ceĭ vinovațĭ. Aceasta încurajează și pe alțiĭ la fraudă și la disprețul legeĭ și în același timp face ca țara sa nu maĭ aĭbă absolut nicĭ o încredere în tot ce-ĭ autoritate și în tot ce este anchetă oficială.

Cine decĭ trebue să înceapă reformarea moravurilor? Presa oare trebuĭe tăcînd să se facă complicea autorităților și mușamaliștilor, orĭ ceĭ de sus trebuĭe să țină socoteală de destăĭnuirile noastre și să caute ca în tot-d'a-una să se facă dreptate? Cînd aceasta se va face, cînd se va constata că cel vinovat, în douăzeeĭ și patru de ore este pedepsit, opiniunea publică va căpăta încredere în autoritățĭ și cînd ele ar constata că presa n'a avut dreptate în cutare cestiune, țara va înțelege că așa trebue să fie, de oare ce o anchetă imparțială a constatat faptele. Cum se procedează acum e incontestabil, că chĭar și destăĭnuirile nedrepte și greșite sînt crezute pe cuvînt și publicul nu are încredere în administrație, chĭar cînd, prin excepțiune, e în fața unor anchete imparțiale.

Cine trebuĭe să înceapă? De sigur că nu noĭ, ci autoritățile. Un început se făcuse de D. Fleva. D-sa a avut veleitățĭ onorabile și lăudabile în această privință. N'a putut însă sta la ministerul de interne tocmaĭ pentru faptul că lovea într'un sistem nenorocit și în același timp în atîtea interese pe carĭ un guvern trebuĭe să le menajeze ca să poată guverna după sistemul de astăzĭ.

Dacă s'ar urma înainte calea pe care fostul ministru de interne începuse să îndrumeze autoritățile, țara ar începe să capete încredere în ele și în acest caz s'ar face o educațiune sănătoasă și constituțională.

Nu credem însă că patroniĭ foaieĭ în cestiune vor face această operă salutară. Presa va urma dar înainte să-șĭ facă datoria și orĭ de cîte orĭ ziarele cu zgardă vor vorbi despre reaua educațiune ce se face publiculuĭ, adresîndu-ne guvernanților vom spune împreună cu Alphonse Karr; *Que Messieurs les assassins commencent!*

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Potpuri Nicoreanu

Un confrate anunță că celebrul Nicoreanu-Specific este fecior de popă. — In acest caz totul se esplică după zicătoarea populară:—*Fecior de popă și om de treabă nu se poate.*

*

Și fiind-că e vorbă de origina luĭ popească, era într'un local public o grupă de cetățenĭ carĭ își puneaŭ această întrebare: *Care e deosebirea între Nicoreanu și tată-săŭ?* S'aŭ dat o mulțime de soluțiunĭ. Intre altele și aceasta:

Pe cînd în mîna fiuluĭ soldațiĭ intră viĭ și es morțĭ, în mîna luĭ tată-săŭ intră morțĭ și doară Christos de i-o învia la a doua înviere.

*

Crist zicea: *lăsațĭ copiiĭ să vină la mine*, și copiiĭ soseaŭ la blîndul judecător. Și Nicoreanu zice: *lăsațĭ soldațiĭ să vină la mine*, și biețiĭ soldațĭ fug de-șĭ scot ochiĭ și protestează murind contra acesteĭ propunerĭ infame...

*

P. P. Carp e *pacificatorul* Europeĭ. D-rul Nicoreanu este *specificatorul* eĭ.

Periplizon.

Wladen Barisicĭ

Cetitoriĭ noștri își aduc aminte despre furtul ce s'a comis într'un vagon de dormit, acum cîte-va lunĭ, pe linia Constanța-Vîrciorova, asupra unuĭ advocat, anume von Horn. Hoțul a fost căutat mult timp, în sfîrșit a fost găsit în persoana luĭ Wladen Barisicĭ, fiul unuĭ țăran din Bosnia, și dezertor din armată austrĭacă. Barisicĭ opera cu multă rafinare numaĭ în vagoanele de dormit de pe diferitele liniĭ. Purta uniforma de locotenent, care în tot deauna îndepărta de la dînsul orĭ-ce bănuĭală. Poliția l'a prins mulțumită diferitelor indiciĭ date de presă și mulțumită maĭ ales perspicacitățeĭ unuĭ agent de siguranță.

Inst.

Duioasă înțelegere

Ziarul „L'Indépendance Roumaine" la apărarea administrațieĭ în potriva acuzărilor ce i se aduc în cestiunea Godeanu și David Tudor, iar „Liberalul" apără pe confratele săŭ în ocultism, contra noastră care am numit foaia franceză „rușinea preseĭ".

„Liberalul", în paranteză fie zis, e obraznic față de noĭ. A uitat pe semne loviturile de picior ce-ĭ dăm din cînd în cînd. Nu însă obrăznicia foaieĭ polițieneștĭ ne interesează, ci faptul acesta al decădereĭ complecte a ziaruluĭ francez. Azĭ foaia D-luĭ Lahovary este pur și simplu în slujba D-luĭ Sturdza și de la ea trebuie să ne așteptăm la orĭ și ce. Primul pas este acela care costă și ziarul din Piața Teatruluĭ a făcut maĭ mult de cît unul spre cucerirea numeluĭ de ziar cu zgardă. Partidul conservator în această privință ar trebui să fie maĭ energic și să execute fără de menajamente această foaie care are încă curagiul a se da de conservatoare și de opozantă cînd, în fond, nu-ĭ de cît o prostituată a D-luĭ Sturdza.

Am dovedit faptul acesta de maĭ multe orĭ. Azĭ dragostea dintre „l'Indépendance" și polițienescul „Liberalul" e încă o dovadă maĭ mult că „Voința Națională", „Liberalul" și foaia D-luĭ Lahovary, trebuĭe de considerate ca emanînd din aceeași sursă murdară care se numește fondurile secrete.

Ceea ce este maĭ trist, e că poliția ceea ce nu poate trece în „Voința" saŭ în „Liberalul", îl trece în ziarul francez, ca maĭ fără de rușine chiar de cît reptilele patentate ale guvernuluĭ.

Tristă soartă, dar meritată.—Cînd cine-va se vinde, trebuie să se aștepte la orĭ și ce.

Sfinx.

Vederi din țară

VÎRFUL CEAHLĂULUI

— După o schiță a D-luĭ prof. Thomaide —

Spre a protesta în potriva barbariilor a cărora victimă a fost

Sergentul Godeanu

omorît de faĭmosul specific al mediculuĭ Nicoreanu, precum și spre a înfiera cum se cuvine purtarea polițaiuluĭ Cîmpeanu și a acelora carĭ aŭ pricinuit nenorocirea sărmanuluĭ

Tudor David

ziarele LUMEA NOUĂ și ADEVERUL, aŭ hotărît să convoace pe concetățeniĭ Capitaleĭ într'o

MARE

INTRUNIRE PUBLICA

Cetățeniĭ Capitaleĭ, carĭ în tot-d'a-una aŭ știut să se manifesteze pentru cauzele drepte și carĭ în tot-d'a-una aŭ fost streјariĭ libertăților publice, își vor face și de astă dată datoria, venind în număr cît maĭ mare.

Intrunirea va avea loc

Duminică 31 August

în sala DACIA la orele 2 p. m.

Vor lua cuvîntul între alțiĭ D-niĭ Vasile G. Morțun, deputatul Romanuluĭ, Ioan Nădejde și Const. Mille.

Inchiziția spaniolă

Atentatul. — Procesul. — Inchisorile spaniole. — O scrisoare senzațională

Scurtă vreme după atentatul contra luĭ Canovas, telegraful ne-a adus știrea, că, un al doilea atentat a fost îndreptat contra polițaiuluĭ din Barcelona. Anarchistul, saŭ cum își zice el, republicanul federat, Sampan-Barril, gonit din loc în loc de către pomenitul polițaĭ, se hotărî în disperarea sa, să se scape de dînsul omorîndu-l. Aceasta e geneza celuĭ de al doilea atentat. Urmarea luĭ a fost un proces, judecat în pripă. Sampan a fost condamnat la moarte, deși procurorul ceruse numaĭ 40 de anĭ de muncă silnică.

*

Consiliul de războĭ, care l'a judecat pe Sampan, a avut milă cu nenorocitul om. A sta 40 anĭ în închisorile spaniole, — asta-ĭ maĭ răŭ de cît moartea, și decĭ condamnîndu-l la garotă, — judecătoriĭ luĭ Sampan aŭ fost maĭ miloșĭ de cît căpitanul general, apărătorul săŭ, care susține, că sentința consiliuluĭ de războĭ, nu e valabilă, fiind-că ea a trecut peste pedeapsa cerută de ministerul public. Intr'adevăr, a sta într'o închisoare numaĭ un an, este a trece prin cele maĭ neînchipuite și maĭ infernale cazne. In „Adevĕrul" am publicat destăĭnuirile nenorociților carĭ fuseseră închișĭ în temnița Montjouich. Acum face din noŭ senzație, o scrisoare a americanuluĭ Naval, care descrie mizeriile ce le-a îndurat într'o închisoare spaniolă din Porto-Rico.

*

Nenorocitul Naval fusese acuzat pe nedreptul, că a participat la o conjurație împotriva domnieĭ spaniole și n'a scăpat de cît după intervenția guvernuluĭ din Washington. El scrie următoarele:

„Vorbeam despre partidele politice ale insuleĭ, cu un om pe care nu'l cunoșteam. Acesta chemă jandarmiĭ carĭ mă legară. Fuĭ dus la locul de judecată. Pe drum am fost grav bătut, iar, soldațiĭ împungeaŭ baionetele în mine. Comisiunea se compunea dintr'un locotenent spaniol și din treĭ ofițerĭ de jandarmĭ. Inaintea acestora am fost legat de un stîlp. Locotenentul mă înjura, iar zbiriĭ săĭ mă pălmuĭaŭ și mă scuĭpaŭ. 24 de ceasurĭ m'aŭ ținut legat de stîlp, nemîncat și nebaut. Din cînd în cînd mă băteaŭ, provocîndu-mă să le spun numele conjuraților și alte secrete. De oare-ce nu puteam spune nemic, fiind că nu știam nemic, am fost spînzurat de un picior, împreună cu un alt nenorocit care fu spînzurat de mîna mea. Mă loviaŭ cu furie.

*

„Plînsetele și rugăciunile noastre, continuă Naval, nu ne foloseaŭ la nimic. Cînd am fost dațĭ jos din teribila pozițiune în care ne aflam, amîndoĭ am căzut leșinațĭ. Caznele fură însă mărite. Fuĭ culcat pe ace de fer, iar degetele îmĭ fură strînse în șuruburĭ. In acest timp mi se spuneaŭ niște nume ce nu le cunoșteam și pe carĭ inconștient din pricina dureriĭ, le repetam. In sfîrșit pentru a afla descoperirile mele, mă eliberară de teribila cazna căreĭa mă supuseseră și mă băgară în temniță. Acĭ făcuĭ cunoștința multor tovarășĭ de suferință carĭ zac încă acolo. Eŭ am scăpat numaĭ mulțamită naționalitățeĭ mele și scandalul ce l-a făcut asasinarea doctoruluĭ Ruiz".

Citind această scrisoare, orĭ-cine va pricepe că în Spania condamnarea la moarte e de preferat pedepseĭ cu închisoare.

Gal.

Revista D-luĭ Haret

Am spus acum cîtă-va vreme că D. Spiru Haret a decis să fundeze o revistă a ministeruluĭ instrucțiuneĭ. Această revistă trebuĭa să aĭbă de scop a răspîndi ideile naționale în poporul romîn și să serve în același timp și ca o revistă pedagogică institutorilor și învățătorilor maĭ ales.

Pentru ca să asigure succesul revisteĭ ministeriale, D. Haret se gîndise să propuĭe o învoială tuturor directorilor de reviste școlare să înceteze revistele lor și să treacă — la anumite condițiunĭ — la revista oficială.

Intrunirile ce s'aŭ ținut în acest scop n'aŭ dat însă nicĭ un rezultat. Toțĭ proprietariĭ de reviste puneaŭ condițiĭ pe carĭ ministrul a crezut că nu le poate primi și pentru moment lucrul a rămas baltă.

D. Haret nu se lasă

Dar D. Haret nu se lasă. D-sa n'a renunțat la ideea de a funda o revistă a ministeruluĭ instrucțiuneĭ. A schimbat însă calea.

N'a maĭ făcut apel la proprietariĭ revistelor existente și nicĭ nu maĭ crede că e nevoĭe să înceteze toate cele-l'alte reviste pentru a se asigura succesul revisteĭ oficiale.

Ast-fel, D-sa a compus un comitet al revisteĭ din persoane alese de D-sa— după părerea ce are— probabil D-sa despre aptitudinile lor de a conduce o revistă.

Comitetul revisteĭ

Comitetul revisteĭ e compus—se înțelege—din profesorĭ cunoscuțĭ pentru devotamentul lor către partidul liberal și anume din: D-niĭ Otescu, director al liceuluĭ Mihaĭ Bravu și membru în consiliul permanent, C. Rădulescu-Motru,—acesta ne mirăm cum a fost numit, de oare-ce nu e liberal, saŭ poate pentru că e la fundațiunea universitară Carol I,—Gîrboviceanu, Adamescu și treĭ institutorĭ, al cărora nume ne scapă.

In cercurile profesorale compunerea comitetuluĭ a produs o impresie rea. Distincțiunea acordată de ministru unora dintre membriĭ comitetuluĭ nu se găsește justificată, maĭ ales că sînt cîțĭ-va profesorĭ carĭ aŭ dat deja dovezĭ că știŭ să conducă o revistă de felul acesteĭa pe care vrea s'o înființeze D. Haret.

Scopul revisteĭ

Scopul revisteĭ va fi să susție ideea națională și să combată propaganda slavistă și ideile socialiste.

In același timp revista va trebui să înrădăcineze spiritul de economie în populația rurală.

Pentru ca să-și poată decĭ ajunge maĭ ușor scopul, revista va apare în fie-care săptămînă, va cuprinde două coale de materie și abonamentul anual va fi numaĭ de 5 leĭ.

Răspîndirea și fondurile

Pentru a o răspîndi cît maĭ mult, ministrul va împărți gratis primele treĭ numere. De aceĭa s'a prevăzut pentru aceste numere un tiragiŭ de 20,000 exemplare.

Toate ministerele vor trebui să facă abonamente, de asemenea școlile, comunele, primariĭ, învățătoriĭ, institutoriĭ, etc., etc.

Prefecțiĭ, inspectoriĭ școlarĭ, revizoriĭ, sub-prefecțiĭ, primariĭ, învățătoriĭ etc, vor fi însărcinațĭ cu facerea abonamentelor.

Afară de aceasta toate ministerele și instituțiunile financiare, eforiile, etc., vor da cîte o anumită subvenție anuală sub numele de: plată pentru anunciurĭ.

In sfîrșit, colaboratoriĭ, pentru moment, vor lucra—dicitur—gratuit, iar dacă revista va avea succes li se va da și leafă.

Rep.

A se vedea în pagina IV interesantele amănunte ce publicăm cu privire la crima din Sofia.

Grivița

Azĭ se împlinesc două-zecĭ de anĭ de cînd armata romînă, cu o vitejie admirată de lumea întreagă, a luat Grivița.

Ziua aceasta trebuĭe să fie o sărbătoare națională, căcĭ atuncĭ s'a manifestat din noŭ—după o trecere îndelungată de timp—vitejia poporuluĭ romîn.

Țărănimea—curcaniĭ în opincĭ, armata teritorială—a repurtat această victorie strălucită, acoperind de glorie o armată care înfrunta pentru prima oară focul lupteĭ.

Luarea Grivițeĭ a fost singura victorie de arme repurtată la teribila Plevna și ea se datorește miceĭ armate romîneștĭ.

La Grivița armata rusească, condusă de îndrăznețul general Scobeleff, a pĭerdut miĭ de oamenĭ fără ca să poată repurta victorie.

Trebuĭe să fim mîndri de purtarea armateĭ noastre și să nu uităm nicĭ o dată pe eroiĭ carĭ ne-aŭ dat această biruință.

Dar dacă soldațiĭ ș'aŭ făcut cu atîta bravură datoria, țara însă nu ș'a făcut'o pe a sa.

Numaĭ Ploeșteniĭ aŭ ridicat un monument pentru soldațiĭ lor carĭ compuneaŭ batalionul al 2-lea de vînătorĭ, acel batalion de eroĭ care, de și decimat de focul dușmanilor, a mers hotărît la victorie.

Dar și acest monument stă încă acoperit cu pînza care îl acoperă vedereĭ poporuluĭ.

Franceziĭ învinșĭ aŭ presărat teritoriul patrieĭ lor cu nenumărate monumente carĭ vorbesc de rezistența eroică a armateĭ lor învinse. La noĭ nu s'aŭ ridicat monumente nicĭ pentru eroiĭ învingătorĭ.

Grivița și Plevna, cetățĭ în jurul cărora s'aŭ scris paginĭ strălucite în istoria țăreĭ caŭtă să fie în vecĭ reamintite poporuluĭ romîn.

La Plevna călca învingătoare pentru a doua oară armata romînească. La 1597 Plevna a fost bătută pentru prima oară de Mihaĭ-Viteazul.

Strănepoțiĭ n'aŭ dezmințit vitejia străbunuluĭ eroŭ și tot învingătorĭ aŭ călcat pămîntul stropit cu sîngele vitejilor de la 1597.

Reamintind vitejia de la 30 August, credem că aceĭ carĭ conduc țara se vor gîndi să ridice un strălucit monument pentru amintirea splendideĭ victoriĭ.

Iezus

Teatrul de varietățĭ

Zilele din urmă a fost o mare explozie prin presă în contra teatruluĭ Hugo și în special în potriva cîntăreațeĭ parisiane Lucienne Wraim.

Moralitatea publică! era în pericol și se cerea chĭar intervenția D-luĭ Hamangiu.

Maĭ întîĭ o lămurire, pentru ca altă dată să nu ne maĭ cează în asemenea afacerĭ intervenția celor necompetințĭ.

Procuroriĭ nu pot să se amestice în teatre. Legea specială pentru spectacole instituește o autoritate specială: direcțiunea generală a teatrelor. Și bine a făcut legea. Măsura aceasta s'a luat pentru a se scoate producțiunile dramatice de sub influența guvernuluĭ.

Vă închipuițĭ că nicĭ o revistă politică nu s'ar maĭ putea juca dacă procuroriĭ și polițaiĭ ar avea dreptul să-șĭ spuĭe cuvîntul lor.

*

Zgomotul și protestările din ziare m'aŭ hotărît și pe mine — care mărturisesc nu-mĭ plac teatrele de varietățĭ nemțeștĭ — să alerg la Hugo, unde nu m'am dus nicĭ odată, pentru a da și slabul meŭ concurs moralitățeĭ în pericol.

Am nemerit bine Joĭ seară. Ambele tabere antagoniste — căcĭ s'aŭ format deja asemenea tabere — eraŭ față în față, cu toate forțele de carĭ dispun.

Nemțiĭ aplaudaŭ cu furie trupa de comicĭ germanĭ. Mărturisesc că m'am plictisit grozav și dacă n'așĭ fi știut că va trebui peste o jumătate de oră să salvez moralitatea, așĭ fi fugit din grădină.

Eĭ bine, am înghițit o oră nesăratele glume nemțeștĭ, am suferit cu o bărbăție de lăudat frigul, am ascultat cu o eroică resemnare hohotele de rîs ale nemților, și nu mĭ-am părăsit postul.

Grea misiune am avut, vă rog să credețĭ, Joĭ seară.

In sfîrșit după o oră și jumătate de așteptare, după ce m'aŭ asurzit și vre-o patru așa zișĭ clownĭ englezĭ cu pocăniturile lor din pantofĭ, a apărut și D-ra Lucienne Wraim.

Eĭ știțĭ că e nostimă! O adevărată artistă parisiană. Cîntăreață cu o dicțiune ireproșabilă, cu o mimică și gesticulațiĭ fără de cusur.

Fără îndoială că nicĭ ceĭ maĭ pretențioșĭ nu pot să spue că e o artistă proastă.

Eŭ sînt dușman al teatrelor de varietățĭ și aceasta din cauză că ele omoară gustul pentru teatrul serios, drama și comedia de salon, dar cînd e vorba să discut pe un artist anume, atuncĭ mă preocup numaĭ dacă el are saŭ nu talent.

Vroițĭ să începem o campanie pentru uciderea teatruluĭ de varietățĭ? Sînt gata. Aceasta însă nu o putem face de cît atuncĭ cînd vom avea de lăudat un teatru serios. Or, directorul general al teatrelor din Romînia, care se desfată admirabil la Hugo, lasă teatrul național pe mîinile D-luĭ Stăncescu și decĭ nu avem un teatru serios.

*

Lucienne Wraim e o bună artistă în genul eĭ. Și cînd admițĭ acest gen parisian nu aĭ cu ce să te revolțĭ în contra eĭ.

Și lumea, care s'a scandalizat de cupletele cîntăreațeĭ franceze, este susținătoarea teatruluĭ de varietățĭ. In Bucureștĭ nu se poate susține absolut nicĭ o trupă serioasă, și la Hugo e plin în toate serile.

Nu vorbesc de teatrul romînesc. Dar în ĭarna aceasta a fost un celebru artist de la Viena, D. Lewinsky de la Burg și a jucat cu măĭestrie renumite piese din clasiciĭ Germanilor. Cum ĭ-a mers? Deficit. Unde eraŭ nemțiĭ carĭ umplu grădina Hugo și se scandalizează de Lucienne Wraim?

Admirabila artistă Agatha Bîrsescu a jucat la Teatrul Național treĭ piese ale regineĭ și alte piese din cele maĭ reușite ale teatruluĭ modern german. Era să dea faliment, dacă nu intervenea caseta regineĭ.

A maĭ fost un foarte talentat artist german, comicul Tevele. A dat faliment și antreprenorul acestuĭa.

Apoĭ dacă așa staŭ lucrurile, ce vroițĭ să facă antreprenorul de la Hugo? Să facă artă pe punga luĭ? Aceasta nu vor s'o facă nicĭ ceĭ de la Teatrul Național carĭ sînt datorĭ s'o facă căcĭ, primesc peste 200,000 leĭ subvențiune anuală.

Și dovadă că pornografiile și scălîmbăiturile îĭ plac publiculuĭ acola, care protestează numaĭ de formă, este faptul că la Hugo se bate lumea pe locurĭ.

*

Este adevărat că această stare de lucrurĭ este foarte tristă și că ar trebui făcut ceva ca să se schimbe.

Dar presa, care a izbucnit cu atîta furie față de Lucienne Wraim și de teatrul particular de la Hugo, să facă bine să'mĭ dea ajutor față de Teatrul Național.

Acolo trebuĭe să se înceapă schimbarea direcțieĭ, căcĭ de acolo a pornit exemplul cel răŭ. N'a țipat nimenĭ astă ĭarnă cînd trupa de cafenea de la Efo-

rie a fost urcată pe scena Teatruluĭ Naţional, aţĭ tăcut maĭ toţĭ cînd s'aŭ jucat piese pornografice ca „Chiriaşiĭ, Hotel central, Hagiŭ," etc.

Cînd direcţiunea Teatruluĭ Naţional va da exemplu, şi se va face un curent sănătos în public, antrepreneoriĭ de spectacole se vor supune, căcĭ eĭ nu pot să ţie luptă în contra curentuluĭ şi nicĭ n'aŭ interes s'o facă.

Prin urmare, aĭ s'o luăm de la cap, căcĭ peştele s'a împuţit de la cap: Să facem campania în contra direcţiuneĭ Teatruluĭ Naţional, care a transformat acea instituţie într'o baracă de bîlciŭ în care favoriţiĭ, înjghebaţĭ în societate de exploatare, îşĭ bat joc de arta şi de interesele superioare pentru carĭ statul a înfiinţat şi subvenţionează acest teatru.

De zece anĭ mă lupt singur cu D. Stăncescu, marele Derder al tuturor artelor din Romînia.

Puneţĭ cu toţiĭ umăr la umăr şi fiţĭ siguri că vom reuşi fără ca să maĭ facem apel la intervenţia neputincioasă a D-luĭ Hamangiu.

I. C. B.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale).

Domnule Chiţibuş,

Cazul sergentuluĭ Godeanu, trimes pe cea l'altă lume graţie *specificuluĭ*, îmĭ aminteşte timpurile acum îndepărtate, cînd eram elev în şcoala militară din Craiova şi cînd mă îndopa doctorul şi pe mine cu *specific*. Pe acele timpurĭ nu ştiam din ce se alcătueşte această faimoasă doctorie. Credeam că este numaĭ chinină dizolvată.

Era atît de amară, că m'a impresionat aşa de mult că m'a făcut şi poet, un poet care la vîrsta de 14 anĭ cînta în versurĭ *specificul*. Imĭ amintesc şi azĭ această *poezea*, azĭ cînd sînt ofiţer şi cu o amintire dulce-amară, dublată de plăcerea de a fi scăpat de specific. Ca o curiozitate vă trimit aceste versurĭ şi vă rog să fiţĭ indulgent pentru nenorocitele mele stihurĭ făcute în momente cînd limba 'mĭ era amară, cînd credeam că-mĭ daŭ sufletul.

Le copiez aidoma de pe un vechiŭ caet de matematicĭ. Dacă le-aşĭ face acum, le-aşĭ intitula *Specific-Nicoreanu*. Pe acele timpurĭ eŭ le întitulasem: *Doctor militar*.

La vizita de-unăzĭ, ca alţiĭ mulţĭ m'am scris.]
Văd doctorul că intră pe uşă îngîmfat
Cu capu-n sus, cu aer de mare învăţat
Pe buză cu surîs.

* * *

— Ce aĭ? şi ce te doare! — Grozave palpitaţiĭ]
Şi inima mă doare la lucrul cel maĭ mic
Că vaĭ mi se opreşte şi cursul respiraţieĭ.
— Destul! O linguriţă, să ĭ daĭ, de specific.

* * *

Incremenesc, ca varul sînt alb şi răŭ mă doare,]
Privesc pe Domnul doctor, ĭ-aşĭ cere îndurare,]
Dar, el savantul ager, n'ascultă de nimic
Vrea să mă lecuiască, şi-mĭ dă la specific.

Moşteculescu.

Craiova, 4 Noembrie, 1890.

p. conf. **Chiţibuş.**

OFICIALE

* Prin „Monitorul oficial" de erĭ se publică tabloul numirilor şi permutărilor făcute în învăţămîntul secundar de fete şi băeţĭ pe ziua de 1 Septembrie.

* Cererile pentru viţe americane se vor primi la ministerul agricultureĭ numaĭ pînă la 31 August inclusiv. Toate cererile sosite după această dată nu se vor satisface de cît în cazul cînd, după distribuţia de toamnă, vor maĭ rămîne viţe americane disponibile.

* In corpul telegrafo-poştal fiind maĭ multe locurĭ vacante de impiegaţĭ auxiliarĭ cu salariŭ de 80 leĭ lunar, în ziua de 25 Septembrie st. v. 1897 se va ţine concurs de admitere, în localul direcţiuneĭ generale din Bucureştĭ, strada Doamneĭ.

* Tot în acelaşĭ corp fiind vacante maĭ multe posturĭ de elevĭ gradul III, în zilele de 21 şi 22 Septembrie st. v. 1897 se va ţine, la direcţia generală din Bucureştĭ, concurs în scris şi oral între tineriĭ carĭ doresc să devină amploiaţĭ telegrafo-poştalĭ.

*Inscrierile pentru concursul de burse la secţiunea de pictură şi sculptură de la şcoala de bele-arte din Bucureştĭ se fac de la 1 — 7 Septembrie 1897, iar concursul se va ţine de la 8 la 13 inclusiv.

* D. Stolojan întorcîndu-se din concediŭ, interimatul departamentuluĭ industrieĭ, agricultureĭ, comerciuluĭ şi domenilor a încetat.

CRONICA

Activitate

Mă dusesem ierĭ la teatru.

Era acolo o activitate rară.

Se ştie că scena se preface cu totul, că acum din tot nu aŭ maĭ rămas de cît zidurile şi că de iarnă vom avea totul noŭ şi făcut—sperăm—după cele din urmă regulĭ, spre a fi în siguranţă şi a nu maĭ avea acele nesfîrşite entreacte ce proveneaŭ din pricină că era scena răŭ făcută şi nu se puteaŭ schimba repede tablourile.

Acum poate ne vom apropia de eşirea din teatru cel mult la, unspre-zece care ar fi un mare avantagiŭ pentru toată lumea.

Pe scenă dar şi în sală zecimĭ de lucrătorĭ bat cu ciocanele în fiare, le aşează, le încheie; de desubt zidarĭ ridică zidurile trebuincioase. De altă parte se fac fotolurile carĭ se vor schimba cu totul.

Intr'o sală de jos cîntă soliştiĭ de la operă *Favorita*.

Intr'o altă sală de asupra corurile învaţă *Aida*.

In foyerul de sus la dramă se repetă *Ginerile luĭ Poirrier*.

Intr'o odăiţă maĭ sus, copiştiĭ scot rolurĭ din zecĭ de piese ce sînt a se pune în repetiţie îndată saŭ maĭ tîrziŭ.

Lîngă sala de repetiţiĭ un italian repară saŭ face din noŭ toate accesoriile necesare montăriĭ pieselor, drege tronurile sciliciate ale regilor, pune o rotocoală poleită pe coroana luĭ Ciubăr, roşeşte nasurile zeităţilor egiptene, dă lustru portretelor Domnilor, aureşte sceptrurile.

Sus de tot, în pod, meşterul Ilie înconjurat de fete croeşte, coase, încearcă rochĭ de mătase şi rochĭ de chembrică, dă o nouă strălucire uniformelor de conţĭ şi de marchizĭ, potriveşte vestmintele ţărăneştĭ spălate.

Iliescu, regisorul opereĭ, trebuie să înveţe muzica, căcĭ îl văd mereŭ cu note în mînă.

Celebrul Montaureanu umblă de colo pînă colo.

E în tot cazul mişcare, e muncă.

Să dea Dumnezeŭ să fie cu spor.

Radu Prelea

PLINGERI

Un mare număr de cetăţenĭ, carĭ îşĭ aŭ domiciliul pe strada Braduluĭ, ni se plîng de neglijenţa şi părăsirea în carĭ este lăsată acea stradă. Ast-fel, pe toată distanta din acea stradă, începînd de la colţul ce formează această stradă cu strada Olteni, pînă la Crucea de piatră, nu se găseşte aproape nicĭ un felinar, aşa că în întunericul în care stă noaptea strada Braduluĭ, poţĭ fi atacat fără ca să zăreştĭ pe agresor. Afară de aceasta, apa lipseşte aproape cu desăvîrşire acolo, iar despre canalizare nicĭ se pomeneşte. Cetăţeniĭ în cestiune se întreabă — şi cu drept cuvînt—dacă, în schimbul contribuţiunilor ce plătesc către stat şi comună, nu li se cuvine să se bucure şi eĭ măcar de o parte din avantagiile de carĭ se bucură ceĭ de la centru. — Din parte-ne atragem atenţia celor de la primărie asupra acestor plîngerĭ cu speranţa că se vor grăbi să facă ast-fel ca ele să nu se maĭ repete.

Alaltă-erĭ s'aŭ prezintat în redacţia ziaruluĭ nostru maĭ mulţĭ locuitorĭ din comuna Jilava-Mierlarĭ, plasa Sabar, judeţul Ilfov, şi ni s'aŭ plîns contra moduluĭ cum consiliul comunal din acea comună înţelege să-şĭ facă datoria. In noaptea de 17—18 a. c., ne-aŭ spus aceĭ locuitorĭ, individul Ilie Manolescu, un Grec de cea maĭ grecească speţă şi care n'are autorizaţie să ţie spirtoase în prăvălia pe care o are în acea comună, a fost prins cu o contrabandă de 42 vedre spirt. Eĭ bine, consiliul comunal local, în loc să procedeze la facerea formalităţilor obicĭnuite în asemenea caz şi să înainteze pe contrabandist loculuĭ cuvenit, a făcut lucrurile muşama pînă a doua zi.—Am vrea să ştim ceĭ puţin ce s'aŭ făcut cu cele 42 vedre de spirt confiscate?...

Vinzătorul de ziare Alexandru Spirea, care este aproape orb, ni se plînge că individul Nae Constantinescu, zis şi Măgureanu, circiumar în strada Cazărmeĭ No. 53, l'a chemat la el şi, după ce l'a bătut fără să fi făcut ceva, 'l-a rupt vre-o două-zecĭ de ziare.—Inferăm cu toată puterea pe indivizĭ de talia luĭ Nae Constantinescu, carĭ abuzează de neputinţa de a se apăra a unora pentru a-şĭ măsura tăria palmelor lor, şi în acelaşĭ timp atragem atenţia celor în drept asupra bătăuşuluĭ circiumar şi-l rugăm cu tot dinadinsul ca să ia măsurĭ pentru ca el să fie pedepsit după cum merită.

Un bucureştean pe zi

D. Theodorescu

Acesta este simpaticul bas al opereĭ romîne, D. Dimitrie Theodorescu.

Face parte: din pleiada talentaţilor artiştĭ: Cairetti, Gabrielescu, Popovicĭ, Heraşcu, etc.

A început ca toţĭ cîntăreţiĭ noştri prin a cînta în corurile bisericeştĭ. Azĭ e dirigintele al corului de la Domniţa Bălaşa unde a înlocuit pe Costache Bărcănescu.

A luat parte la primele încercărĭ de a se înfiinţa o trupă romînă pentru operă. Elev al D-luĭ G. Ştefănescu s'a distins tot d'auna prin vocea sa frumoasă de bas cantante şi prin inteligenţa cu care a interpretat toate rolurile ce i s'aŭ încredinţat.

Este unul dintre rarĭ artiştĭ carĭ duc viaţa casnică. Numaĭ domino şi tablele îl fac cîte-odată să stea noaptea tîrziŭ la cafenea.

In cariera sa de artist are un duşman teribil: picioarele sale carĭ nu-ĭ se supun de loc.

Pio.

Litere-Arte-Ştiinţe

Ziarele străine anunţă apariţiunea uneĭ lucrărĭ datorite compatriotuluĭ nostru, d-rul Ştefan S. Minovicĭ, profesor la şcoala superioară de farmacie din Capitală şi chimist expert al ministeruluĭ de interne. Titlul lucrăreĭ este: „Ueber einige aromatische Oxazole und Imidazole". (Despre unele Oxazolurĭ şi Imidazolurĭ aromatice). Cartea este de o mare valoare ştiinţifică şi formează subiectul tezeĭ pe care tînărul doctor a prezentat-o facultăţeĭ de ştiinţe din Berlin. Ea este dedicată profesoruluĭ Emil Fischer, în laboratorul căruia compatriotul nostru a lucrat patru anĭ, fiind multă vreme şi azistent al savantuluĭ chimist german.

*

D. Juarez Movilă lucrează la un mare almanach, ce se va pune în curînd sub presă şi va apare sub titlul de „Almanachul artistic Lyra Romînă". Acest volum va coprinde între altele, biografiile şi portretele artiştilor noştri dramaticĭ şi muzicalĭ maĭ de valoare din ţară, precum şi a maĭ multor persoane marcante carĭ aŭ luptat pentru înflorirea artelor în Romînia.

Această nouă şi importantă lucrare a D-luĭ Juarez Movilă, va umplea un gol însemnat în dezvoltarea şi mişcarea artistică a ţăreĭ noastre. Nu ne îndoim că toată lumea cultă se va grăbi să-şĭ procure acest variat şi interesant volum.

*

Un compositor anume Lauff a scris un fel de operă festivă care poartă numele „Salve". Opera începe cu vechia fanfară Savoyardă, cîntată de 24 trompete istorice. Imnul italian cîntat de instrumentele de lemn. Urmează un imn de pace. Urmează apoĭ imnurile german şi austriac, carĭ împreună cu acel italian formează o frumoasă şi complectă armonie. Cu alte cuvinte această operă înseamnă: tripla alianţă pusă în muzică.

*

Eleonora Duse, care se află actualmente la Muerren, se va duce în Octombrie pentru prima oară la Amsterdam (Olanda), unde va juca în „Dama cu camelii", „Patria" şi „La femme de Claude" de Dumas-fils.

*

Un ziarist danez anunţă în ziarul „Politiken" că renumitul literat August Strindberg va trece la catolicism. Strindberg se vede că nu maĭ e în toate minţile. In fie-ce lună ne soseşte o altă ştire extravagantă privitoare la autorul dramelor „Tatăl", „D-şoara Julia", etc.

Invăţămîntul secundar

De cîte-va zile aŭ început înscrierile în şcoalele secundare din ţară. Părinţiĭ îşĭ trimit copiiĭ ca să se lumineze şi se gîndesc la sacrificiile, de multe orĭ maĭ presus de puterile lor, pe carĭ vor trebui să le facă. Profesoriĭ, regretînd vacanţa care a trecut prea repede, încep să se adune; totul începe a se mişca şi peste puţin vor începe cursurile cu orele lor lungĭ pentru elevĭ şi maĭ lungĭ încă pentru uniĭ profesorĭ.

Inceputul anuluĭ şcolar, maĭ mult ca orĭ cînd, ne face să reflectăm asupra învăţămîntuluĭ şi cu deosebire asupra învăţămîntuluĭ secundar. S'aŭ spus multe despre această ramură de învăţămînt, dar orĭ cîte s'ar spune şi orĭ-cît s'ar scrie, cred că nu este de ajuns faţă cu interesul ce trebue să poarte orĭ-ce bun Romîn instrucţiuneĭ ce se dă copiilor.

*

Un adevăr, învăţămîntul secundar stă maĭ prost de cît cel primar şi superior. Se spune tot-d'a-una că la bacalaureat să prezintă candidaţĭ foarte slabĭ şi nimenĭ din conducătoriĭ şcoaleĭ nu-şĭ dă seama care să fie adevărata cauză, iar dacă s'a găsit o cauză, apoĭ a fost numaĭ numărul prea mare de elevĭ, inconvenient care dispare cu înfiinţarea claselor divizionare şi totuşĭ răul nu este îndreptat.

Reflectînd însă bine, cauza principală a aceste stărĭ de lucrurĭ este numaĭ corpul didactic şi în special poziţiunea ce i s'a creat pe nesimţite. Răul cel maĭ mare este nesiguranţa şi nestabilitatea profesoruluĭ. A doua jumătate din luna August este o adevărată vînătoare de catedre pentru curs secundar. Suplinitorul X are protecţiĭ şi aleargă să ia o catedră saŭ două într'un oraş maĭ mare, unde poate avea şi lecţiĭ la vr'un institut, iar suplinitorul Y, pentru diferite motive, este permutat în cine ştie ce oraşel, spre a face loc luĭ X. D-luĭ prefect saŭ D-luĭ deputat nu-ĭ place ochiĭ cutăruĭ profesor, fiind-că nu a dat nota de promovare nepotuluĭ săŭ, şi fiind-că profesorul este suplinitor, în 24 ore poate fi permutat cine ştie unde, iar dacă nu în 24 ore, atuncĭ la Septembrie negreşit.

*

Decĭ, cu aceste numirĭ şi permutărĭ în Septembrie se întîmplă maĭ în tot-d'a-una că, la acelaş curs, un elev are în cl. I un profesor, în a II-a altul şi aşa maĭ departe, avînd fie-care metoda sa deosebită. Ce balamuc trebue să fie prin urmare în capul aceluĭ copil, căruia pînă la bacalaureat i s'a predat un studiŭ de cine ştie cîţĭ profesorĭ şi după cine ştie cîte metode?

Un tînăr licenţiat cere o catedră într'un oraş mare. Nu pune de loc stăruinţe şi se vede numit la Alexandria.

Cursurile aŭ început, nu maĭ poate face nimic, vrînd ne vrînd se prezintă la şcoală; dar, ştiind că nu va rămîne acolo, căcĭ la Septembrie viitor va pune în mişcare tot aparatul protecţiilor spre a fi permutat, consideră anul de şedere acolo ca un exil şi îşĭ face cursul cum se întîmplă. Iată dar un an de nenorocire pentru elevĭ, căcĭ ceĭ din cl. I nu vor pune un început sănătos aceluĭ curs, ceĭ din a II-a şi III-a vor slăbi în cunoştinţe şi ceĭ din a IV-a vor trece zăpăcĭţĭ în liceŭ.

*

Un alt răŭ este lipsa de material didactic şi aceasta din cauză că nu sînt fondurĭ. Acest răŭ ar putea fi uşor îndreptat cînd din iniţiativa sa profesorul ar căuta, prin serbărĭ saŭ conferinţe, să adune oare-care material şi ast-fel să uşureze şi sarcina autorităţeĭ şi sarcina elevuluĭ care învaţă ca un papagal miĭ de nume fără să aĭbă idee ce reprezintă. Dar care profesor suplinitor va face acest lucru cînd ştie că la Septembrie — a ajuns o groază numele acesteĭ lunĭ — poate să fie permutat de la Severin la Dorohoĭ?

Intr'un grad maĭ mic, căcĭ un apostol al ştiinţeĭ trebue să aĭbă un ideal maĭ mare de cît interesul meschin al retribuţiuneĭ, totuşĭ nu puţin influenţează şi acest lucru asupra tînăruluĭ suplinitor, care venit cu cunoştinţe proaspete de pe băncile Universităţeĭ, şi ar consacra toată energia tinereţeĭ, şi-ar pune toată rîvna în îndeplinirea misiuneĭ sale şi s'ar vedea plătit pentru aceasta cu 280 leĭ, adică tocmaĭ jumătate din cît primeşte bătrînul săŭ coleg titular, care adesea nu are de cît 7 clase liceale făcute pe timpul acela.

*

Iată dar cauzele carĭ fac ca învăţămîntul secundar să fie slab. Şi să nu se zică cum că nestabilitatea se datoreşte suplinitorilor fiind-că nu reuşesc, la un concurs unde se scoate o catedră la care concurează 15 inşĭ şi unde aŭ a lupta adesea maĭ mult cu protecţiile de cît cu ştiinţa. Se lasă catedrele suplinite spre a se face economie cu 30 la sută din salariĭ şi spre a se putea permuta pe suplinitorĭ în fie-care an, dar aceste economiĭ costă şi vor costa maĭ mult învăţămîntul nostru secundar făcut cu cîrpăceală şi de aceasta vor trebui să răspundă ceĭ ce conduc şcoala, căcĭ văd răul şi nu vor să-l îndrepte.

Un profesor.

Ştirĭ artistice

In ziua de Marţĭ 9 Septembrie, se va da în salonul „Grand hotel" din Ploeştĭ, un concert al Domnişoarelor Lucreţia şi Aurelia Pretorian, eleve ale conservatoruluĭ de muzică din Viena, cu binevoitorul concurs al D-lor Koffer şi Domeir. Se vor cînta bucăţĭ din Beethoven, Sarasate, Mazart, Simon, Rubinştein, Godard, Mendelsohn, Chopin, Schumann, Maillart şi F. Liszt.

Aceĭa carĭ aŭ auzit pe D-şoarele Pretorian, declară că Domniile lor sînt adevărate artiste şi fac onoare ţăreĭ. Le dorim succes deplin în această spinoasă carieră a arteĭ.

FEL DE FEL

Remuşcărĭ explicabile. — Din viaţa actualuluĭ ministru de interne al Olandeĭ Borgesius, ziarele străine povestesc următoarea anecdotă. In tinereţea sa actualul D-l Borgesius întreprinse cu nişte amicĭ şi amice o excursiune pe mare cu barca. Vîntul răsturnă micul vas cu pînze şi turiştiĭ s'ar fi înecat la sigur dacă nu intervenea portarul unuĭ hotel care le sări imediat în ajutor. Anĭ trecură, iar actualul ministru deveni un sincer liberal. Ca atare el reuşi să obţie restrîngerea negoţuluĭ cu alcool. Atuncĭ D-l Borgesius primi de la salvatorul săŭ o scrisoare plină de înjurăturĭ şi conţinînd franca declaraţiune, că dacă ar fi ştiut că D l Borgesius va lucra pentru o asemenea lege, care îngreuează cu totul băutura, 'l-ar fi lăsat să se înece.

*

Cea maĭ mică şcoală. Cea maĭ mică şcoală din lume o posedă cătunul Münzlihausen din cantonul Aargau, comuna Daetwil. Astăzĭ şcoala nu are de cît patru şcolarĭ şi locuitoriĭ din Münzlihausen doresc să desfiinţeze şcoala şi să 'şĭ trimeată copiiĭ la Baden. Autorităţile ducatuluĭ de Baden se sfătuiesc acum dacă trebuie satisfăcută cererea Elveţienilor.

Revista cărţilor

Ametiste, poezie şi proză de *Aristide Cantili.* Un vol. în 16 de 128 de paginĭ. Bucureştĭ. Editura autoruluĭ.

D. Cantili, un elev al D-luĭ Macedonski, şi-a adunat în volum încercările sale în proză şi în versurĭ. Pentru aceĭa carĭ urmăresc mersul literatureĭ romîne, volumul D-luĭ Cantili are însemnătate, rămînînd ca viitorul să ne spună dacă D-sa va ţine făgăduinţele şi va răspunde aşteptărilor amicilor săĭ.

DIN HUŞI

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ")

Potlogăriile şefuluĭ regieĭ de aci

Şeful regieĭ din Huşi

In diferite rîndurĭ am arătat cum a fost mistificat D. ministru Cantacuzino cu ocaziunea numireĭ şi alegereĭ funcţionarilor. Pentru astă-zĭ voiŭ vorbi de D. Sterea Theodoru, un fost copist la prefectură sub D. Teleman, care nu posedă nicĭ patru clase primare şi care în 1883 a fost depărtat din funcţie de D. Cantacuzino.

D. Theodoru, actual şef al secţiuneĭ monopolurilor statuluĭ de aci, deşi bine plătit, încasa, după cum s'a constatat de către D. inspector Teişanu, cîte doĭ leĭ pentru transportul cu birja pînă la depozitul pulbereĭ, la care nicĭ odată nu s'a dus. Cu toate acestea, D. Theodoru făcea acte justificative, ne adevărate, căzute sub prevederile coduluĭ penal.

De asemenea D. Teişanu a maĭ constatat că D. Theodoru îşĭ însuşea remizele de la tutunul şi timbrul ce se vindea la diferite persoane, pe cînd acele remize se cuveneaŭ statuluĭ. Apoĭ asupra transportuluĭ fabricatelor regieĭ, se zice că s'a procedat într'un mod cu totul incorect, aşa că, dacă justiţia ar fi sesizată, s'ar putea da la iveală fapte carĭ merită reprimandate.

De alt-fel, noĭ am prevăzut că ast-fel se va întîmpla cu recomandaţiunile făcute fără nicĭ un scrupul şi fără nicĭ o raţiune de aceĭ carĭ abuzaŭ de bunavoinţa D-luĭ Cantacuzino, spre a'l încunjura de oamenĭ pe carĭ cu timpul îĭ va cunoaşte în parte,—căcĭ ne propunem a ne ocupa de fie-care cu acte, nu cu vorbe. Sînt uniĭ carĭ aŭ abuzat de D. Cantacuzino de la început, căcĭ în foaia de calităţĭ s'aŭ înscris cu gimnaziŭ, cu clase liceale şi cu doĭ anĭ de drept, pe cînd de fapt n'aŭ nicĭ clasele primare; dar despre aceştia maĭ tîrziŭ.

Acum iată un act care dovedeşte că D. Sterea Theodoru a fost dat afară în 1883, pe motiv că e străin:

„Copie de pe ordinul direcţiuneĭ generale a regieĭ monopolurilor statuluĭ, sub No. 10619 din 19 Septembrie 1883, adresat D-luĭ agent din jud. Fălciŭ.

„Din raportul ce am primit de la D. inspector Eliade, constatîndu-se că D. Vasile Chisacov, revizor de distanţă de la punctul Drănceni, nu însuşeşte calitatea de Romîn, veţĭ cunoaşte că l'am înlocuit pe ziua de 1 Octombrie viitor prin D. locotenent N. Mingard.

„Asemenea veţĭ bine voi a maĭ cunoaşte că fostul guard Folescu, care s'a constatat că a fost înlocuit de D. Chisacov prin Sterea Theodoru, o rudă a sa, şi care tot ca şi D-sa nu însuşeşte condiţiunile de naţionalitate cerute de legea monopoluluĭ, l'am reîntegrat în post, înaintîndu-vă tot odată şi ordinul săŭ de numire.

„Incetarea din serviciŭ atît a D-luĭ Chisacov cît şi a luĭ Sterea Teodoru este pe ziua de 1 Octombrie viitor, despre care le veţĭ comunica formal, ridicîndu-le comisioanele şi înapoindu-mi-le imediat spre a le anula.

„Indată ce se va prezenta D. locotenent Mingard, îl veţĭ instala în post, dîndu-ĭ tot de odată şi cuvenitele in-

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

102

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

III

De la primele cuvinte şi după ce înţelese despre ce e vorba, portarul începu a rîd:

— Nu, n'am uitat pe madama Ana Pruguiet, zise el... Am avut mult timp serioase motive pentru aceasta. Căcĭ ea mĭ-a datorat pînă în anul trecut o sumă destul de importantă. Ea se aranjase bine. Se achita cu regularitate. N'am urmărit'o.

— Şi ea locueşte?

— Ţine un birt în strada Montmartre.

— Mulţumesc. Incă un cuvînt: E mulţumită ea de comerciul eĭ?

— Da. Plăcintăria eĭ nu e tocmaĭ importantă, dar reprezintă pentru ea o excelentă mică afacere.

— Ne-am aprins Farigoule, ne am aprins, zise Marc Roux eşind. E tocmaĭ amiazĭ... Moşule îţĭ plătesc un dejun, un dejun în toată regula.

— Unde?

— La sora mea.

Şi cu un pas viguros, cu speranţa în inimă, cu surîsul pe buze, eĭ scoborîră spre strada Montmartre.

Ajunşĭ în strada Mortmartre, eĭ se opriră înaintea birtuluĭ în faţa căruia pe o tarabă era o întreagă proviziune de desert, bere, lapte, ouă etc.

Interiorul avea aerul curat şi bine îngrijit.

In fund un mic comptuar unde trona o femeie grasă, voinică, cu toaleta îngrijită şi care se vedea că fusese frumoasă.

— O recunoştĭ tu? făcu Farigoule.

— Pe legea mea, dacă nu mĭ-aĭ fi spus nu aşĭ fi recunoscut'o. Două zecĭ de anĭ cum aŭ schimbat-o! Mĭ-aduc aminte în timpul afacereĭ Orfeoli, ea era subţirică ca o salcie... Şi acum...

Intrară.

De la comptuarul săŭ, Ana îĭ văzuse dar fără a le da vre'o atenţie. Un client se apropiă şi regulă comptul săŭ.

In acest timp eĭ intrară, se instalară la o masă goală.

Fata care servea le întinse o listă încadrată în lemn.

Fă-ţĭ menuul, zise Marc Roux, pentru că eŭ am altă treabă. Şi nu te îngriji de preţ? Ia tot ce pofteştĭ...

Eĭ făcură să fie serviţĭ copios şi mîncară.

La început, Ana de la contuarul săŭ, nu dădu nicĭ o atenţie acestor doĭ clienţĭ.

Ea îĭ vedea numaĭ în profil, dar din timp în timp, eĭ aveaŭ grijă să se întoarne către comptoir aşa ca ea să le poată vedea faţa.

Pe măsură ce birtul se golea, atenţiunea Aneĭ fu totuşĭ atrasă către masa unde aceştĭ oamenĭ păreaŭ hotărîţĭ să înghită la un singur dejun întreaga rezervă de provisiunĭ ce se găsea în birt. Bifticurilor şi cotletelor succedase un cap de viţel după el o omletă şi o cutie de sardele. Avură în urmă mazere verde, brînză, prune, cremă şi în momentul cafeleĭ, Ana făcînd socoteala, ridică ochiĭ asupra acestor indivizĭ flămînzĭ pentru a se asigura prin portul şi manierile lor dacă sînt solvabilĭ.

— Atenţiune, murmură Marc Roux printre dinţĭ... cred că a sosit momentul suprem.

Ana nu-ĭ slăbea cu privirea.

Privindu-ĭ fu frapată de aceste două feţe ale căror trăsurĭ îĭ reaminteaŭ oare care asemănare cu nişte oamenĭ pe care-ĭ cunoscuse altă dată.

Apoĭ, de odată o ideie îĭ veni în minte.

Era Farigoule! Era Marc Roux fratele eĭ...

Reîntorşĭ din închisoare!

Nu se înşela ea?

Ea calculă în gînd. Ceĭ doĭ oamenĭ fuseseră condamnaţĭ la 20 de anĭ muncă silnică. Două zecĭ de anĭ trecuseră. Eraŭ fără îndoială eĭ.

Ea avu o mică tremurătură în vîrful degetelor şi condeiul ce-l ţinea îĭ căzu din mîinĭ.

— Emoţiunea! zicea Marc Roux care n'o pierdea din vedere

Eĭ îşĭ sorbiaŭ cafeaua cu voluptate.

Turnară în ea un pahar de cognac; apoĭ un altul pe care-l băură cu o deosebită plăcere.

— Aĭ tabac, moşule?

— Nu.

Atuncĭ Marc Roux chiemă pe fată.

— Adu-ne nu maĭ de cît un pachet de ţigărĭ.

Fata se supuse, alergă, se întoarse Eĭ fumară.

Părea că s'aŭ instalat acolo pentru toată după amiază.

Şi la comptuarul săŭ, Ana nervoasă îşĭ zicea:

— Să fie nu maĭ întîmplarea care-ĭ aduce la mine?... Saŭ maĭ bine m'aŭ recunoscut.

Maĭ la urmă nu avea nicĭ o frică despre întoarcerea lor neaşteptată.

Dar nicĭ plăcere nu simţea.

Nu voia să ţie pe Marc Roux în spinare şi atîta totul. Dar ea nu depindea de el. Ar şti ea destul de bine să se debaraseze de dînsul, dacă ar jena-o în afacerĭ.

In sfîrşit, eĭ se ridicară.

Fata le prezentă suma de plată.

Ea forma un total respectabil. Eĭ făcuseră onoare bucătărieĭ birtuluĭ.

— Noĭ n'avem nicĭ un gologan, zise Marc Roux liniştit, dar nu e nimic, ni se va face credit.

Fata duse îndărăt la patroană contul şi rămase foarte mirată cînd văzu că D-na Pruguiet nu părea surprinsă de purtarea celor doĭ străinĭ.

Ana se văzu recunoscută.

Ea făcu un semn celor doĭ oamenĭ. Şi fiind-că nu maĭ era alţĭ clienţĭ, trecură toţĭ treĭ în altă cameră.

Acolo, Marc Roux voi să pară emoţionat şi întinse braţele.

— Draga Ano, scumpa mea soră...

Dar Ana era o femeie serioasă. Ea îĭ invită să şează, se aşează şi ea, în timp ce Farigoule, cu mîinele în buzunar, îĭ privea cu complezenţă.

Şi ea întrebă cu o voce seacă.

— Mi se pare că nu în acest mod trebue să viĭ pentru a lua pensiune la mine.

— Ce răŭ mă primeştĭ mica mea soră!

— Tot aşa cred că nu aĭ încercat să mă găseştĭ, ceea ce nu era tocmaĭ uşor numaĭ pentru dorinţa ce o aveaĭ de a mă îmbrăţişa?

— Dar dacă maĭ întîĭ...

— Maĭ întîiŭ... şi pe urmă!

— Maĭ pe urmă, pentru că am aţĭ propune o afacere...

— Onestă?

— Tot ce poate fi maĭ onest.

— Cu atît maĭ bine. Iţĭ jur că nu aş primi nicĭ odată alt-fel de afacerĭ. Trăesc cinstit. Nimenĭ nu are nimic a-mĭ reproşa. Aveam datoriĭ, le-am plătit. Comerciul meŭ îmĭ aduce puţin cîştig şi existenţa mea e liniştită. Tu înţelegĭ că nu aş voi să risc de a pierde ceea ce posed. In definitiv, vezĭ tu, eŭ nu am comis de cît o singură faptă urîcioasă în viaţa mea... Nu e astă-zĭ prima zi cînd am remuşcărĭ...

— Voeştĭ să vorbeştĭ de copilul SabineĭOrfeoli?

— Da.

— El e motivul care mă aduce la tine.

— El, sărmanul copil, zise Ana cu oare care emoţiune.

— Hîm! El a trebuit să crească în timp de două zecĭ de anĭ!

— Cine ştie ce a devenit el?

— Nimic maĭ simplu de cît să ştim aceasta.

— Cum?

— Adresîndu-ne la Azistenţa publică.. Tu nu aĭ uitat în ce condiţiunĭ am părăsit noĭ copilul altă-dată?

— Nu. Cum aş putea să uit asta? Am căutat de multe orĭ să-mĭ spăl mîinile de această crimă.

— Să lăsăm, fata mea, să lăsăm zise Marc Roux.

Nu e prea tîrziŭ pentru a repara răul ce l-am făcut.

— Atuncĭ eŭ sînt cu totul gata pentru aceasta. care va fi misiunea mea?

— Tu veĭ merge să reclamĭ copilul tăŭ de la Azistenţă.

— Mă va crede?

Marc Roux manifestă oare care neliniştc.

— O dată în strada Deufert, nu ţi s'aŭ dat indicaţiunile de care trebuia să te serveştĭ maĭ tîrziŭ pentru a găsi copilul, cînd această ideie ţĭ-ar veni?

— Tu trebue să aĭ un număr de ordine, ceva... în sfîrşit?...

— Da. Am toate acestea sus într'un saltar.

— Eĭ bine, aceasta e de ajuns.

— Bine.

Şi privind pe fratele săŭ în faţă.

(Va urma)

CONGRESUL STUDENȚILOR

—Vezĭ pagina 4-a—

stru ț...uĭ relative la serviciul ce i se încredințează!

„*Regia monopolurilor tutunurilor*
„*Director general*
„(ss) **G. Cantacuzino**".

De aci se vede cît de maĭ aŭ fost inzistențele, ce s'aŭ pus pe lîngă D. Cantacuzino, de a numi din noŭ în funcție pe D. Theodoru, pe care tot D-sa îl dăduse afară pentru o condițiune pe care D. Theodoru o întrunește și azĭ, adică: „străinătatea".

Nu ințelegem unde vor să ajungă cu aceasta aceĭ carĭ aŭ susținut și susțin pe D. Theodoru. Totușĭ, sperăm, că măcar în urma potlogăriilor descoperite în sarcina acestuĭ funcționar, se vor lua măsurĭ destul de energice pentru ca să fie destituit și să nu-ĭ maĭ vie pofta ca să maĭ ocupe prin ajutorul influențelor funcțiĭ de-ale statuluĭ.

Hușanu

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Crima din Sofia

Reprezentantul Bulgarieĭ în Capitală a plecat la Sinaia pentru a avea o nouă intrevedere cu D. Sturdza cu privire la crima comisă în Sofia asupra uneĭ Romînce.

Reprezentantul Bulgarieĭ a început să maĭ moaĭe glasul și să promită guvernuluĭ romîn îndeplinirea unora din cererile sale.

Se crede că D. Stoiloff va primi facerea uneĭ anchete diplomatice, pentru a se hotărî dacă Romînia, care nu face parte din cele 7 marĭ puterĭ europene, are dreptul să se amestece în afacerile justițieĭ bulgare.

Chestia ridicată de D. Stoiloff este de foarte mare importanță și a fost vecinic interpretată de toate guvernele bulgăreștĭ cu totul în defavoarea Romînieĭ.

Ast fel, s'a susținut tot-d'auna din partea Bulgarilor că Romînia n'are dreptul la jurisdicțiunea consulară.

Reprezentanțiĭ Romînieĭ la Sofia aŭ admis în mod tacit teoria guvernelor bulgăreștĭ, așa că acestea susțin că Romînia a pierdut de fapt dreptul la jurisdicțiunea consulară și la intervențiunea în afacerile justițieĭ bulgare.

In cercurile bine informate se dă ca sigură înlocuirea polițaĭuluĭ Cîmpeanu, eroul afacereĭ Tudor David.

Se vorbește mult despre numirea în acest post a D-luĭ Caton Theodorian, fost gazetar și polițaĭŭ.

Consiliul profesoral al conservatoruluĭ din Iașĭ a luat hotărîrea de a nu maĭ primi pe viitor la cursul de armonie de cît absolvențĭ a patru clase gimnaziale.

Specificul d-ruluĭ Nicoreanu

— Ancheta noastră. —

Am publicat pînă azĭ o sumă de declarațiĭ a unuĭ mare număr de soldațĭ, carĭ aŭ suferit din cauza specificuluĭ Nicoreanu. Acum vom publica o scrisoare ce o primim de la un fost soldat, care de asemenea a fost silit să bea această faĭmoasă doctorie.

Fostul soldat este D-l Gh. G. Popescu funcționar, care locuiește în calea Victorieĭ 25.

Iată ce ne scrie D-l Gh. G. Popescu:

Stimate D-le redactor,

Citind ziarul D-stră, văd de cîte-va zile, descrise faptele d-ruluĭ Nicoreanu. Vă trimit și eŭ cîte-va din cele ce am suferit de la acest doctor, pe cînd eram militar.

In 1891, luna Noembrie, am fost înrolat ca voluntar în divizionul de jandarmĭ călărĭ din capitală. In una din nopțĭ îmĭ veni rîndul să fac de patrulă. Imĭ ĭaŭ calul meŭ Trajan și plec împreună cu alțĭ treĭ camarazĭ.

Toată noaptea am umblat cu chivăra pe cap, ĭar a doua zi dimineața, fiind învoit în oraș, am fost silit să ĭes tot cu chivără. Intorcîndu-mă seara la cazarmă, am fost trimis la circ, unde de asemenea am purtat chivără.

D-stră știțĭ, și orĭ ce militar poate spune ce greutate are această coifură. Greutatea eĭ îmĭ oprise circulația sîngeluĭ prin arterele temporale, ast-fel, că fruntea mi se umflase grozav, ĭar ochiĭ 'mĭ eraŭ înjectațĭ. Sergentul de zi Stere G. Mateĭ, văzîndu-mă 'n starea aceasta, mă duce la vizita medicală. D-rul Nicoreanu, care era pe atuncĭ medicul divizionuluĭ de jandarmĭ, cum mă văzu strigă răstit:

— Ce aĭ, mă?

Atuncĭ eŭ răspund:

— Să trăițĭ, Domnule capitan, eŭ, care nu puteam suferi nicĭ căciulă ca civil, am purtat acum două nopțĭ și o zi chivără, care, prin greutatea eĭ, m'a adus în starea în care mă vedețĭ.

Atuncĭ doctorul Nicoreanu îmĭ zise înjurîndu-mă:

— Ba aĭ băgat erĭ burta în dracĭ, cu carne de porc, și acum țĭ s'a suit vinul și beția la cap.

Și adresîndu-se brigadieruluĭ infirmier, îĭ zise:

— Ia dăĭ mă, ăstuĭa un specific, maĭ mare, ca să i se limpezească ochiĭ.

Brigadierul îmĭ dete să beaŭ dintr'o tinichea ruginită „assa-foetida" cu alte amestecăturĭ și pe loc, fuĭ apucat de amețelĭ și începuĭ a vărsa.

Treĭ zile în continuu am stat lungit prin paĭe în grajdurĭ și nu îndrăzneam să spun la nimenĭ că sînt bolnav. Fuĭ găsit însă de căpitanul Popovicĭ care mă sili săĭ spun cele întîmplate.

Căpitanul mă duse la infirmerie la dr. Nicoreanu și, fiind că eram iubit de dînsul, se rugă de dr. să mă interneze în infirmerie. Nicoreanu mă primi și după ce plecă căpitanul, mă înjură spunîndu-mĭ că simulez și-mĭ dădu un al doilea specific. De atuncĭ și pînă azĭ stimate D-le redactor, nu maĭ am stomach sănătos.

Cu stimă
Gheorghe G. Popescu

Ziarul „Koellnische Zeitung" anunță că regele și regina Romînieĭ vor veni la 15 Septembrie la Viena, și vor pleca în aceĭași zi la Buda-Pesta pentru a face împăratuluĭ Frantz Iosef vizita plănuită încă de acum o lună.

Erĭ a sosit în Capitală Domnul Eduard Ghica, fost ajutor de primar și actualmente consilier comunal al orașuluĭ Iașĭ.

Scopul venireĭ D-luĭ Ghica în Bucureștĭ este ca să stăruĭe pe lîngă ministrul de interne să se aprobe proĭectul de canalizare a apeĭ Calcaina.

Protestul Armenilor romînĭ

Un mare număr de Armenĭ din țară ne trimit o lungă plîngere în contra persecuțiunilor pe carĭ le îndură Armeniĭ din partea administrațiuneĭ romîneștĭ din Dobrogea.

Armeniĭ protestează în contra atitudineĭ arbitrare a guvernuluĭ romîn față de coreligionariĭ lor refugiațĭ din Turcia și amintesc D-luĭ Sturdza că acum un secol și Romîniĭ aŭ simțit plăcerile juguluĭ turcesc.

Se spune că, în urma escrocherieĭ a căreĭ victimă a fost casa Ieschek, multe din casele de bancă din Bucureștĭ, Galațĭ și Brăila, carĭ fac afacerĭ de grîne, ar fi luat dispozițiunĭ de a nu maĭ avansa banĭ la prezentarea fracturilor C. F. R. pentru expediare de marfă.

Ziarele opoziționiste din Sofia continuă a se ocupa de relațiunile ce există astă-zĭ între Romînia și Bulgaria și constată că relațiunile diplomatice între ambele state devin din ce în ce maĭ încordate.

Toate evenimentele din urmă, zic aceste gazete, aŭ fost atîtea cauze nouĭ pentru răcirea relațiunilor între Romînia și Bulgaria.

Impăratul Germanieĭ în Ungaria

Cu ocazia venireĭ la Buda-Pesta a împăratuluĭ Wilhelm II vor avea loc diferite serbărĭ, și anume: prînz de gală, revistă militară și reprezentație la operă. Impăratul sosește în Pesta la 8 Septembrie și pleacă la 9 Septembrie seara.

La Totis, unde vor avea loc manevrele austriace la carĭ va participa și șeful mareluĭ stat major rusesc, generalul Obruceff, ambiĭ împărațĭ vor locui în palatul conteluĭ de Esterhazy. Palatul a fost cu totul restaurat. Fie-care împărat va ocupa cîte 10 camere.

In suita împăratuluĭ Wilhelm II vor veni: aghĭotantul general, generalul infanterieĭ, de Hahnke, generalul de Plessen, mareșalul șef contele A. Eulenburg, șeful mareluĭ stat major generalul de cavalerie contele Schlieffen, atașatul militar, colonelul conte Huelsen Haeseler, șeful cabinetuluĭ civil Lukanus, ambasadorul baron de Kinderlen Waechter, colonelul de Villaume, aghĭotanțiĭ col. de Scholl, contele Klinkowstroem și maĭorul de Boehm, medicul dr. Leuthold, Stallmaistn, maĭorul de Plinzeuer, consilieriĭ de stat secrețĭ Mieslenz, Schultz, Schneider și Abletz și secretarul consilier al curțeĭ Schwerin.

La Totis împăratul sosește la 31 August ora 9 dimineața. La 3 Septembrie împărațiĭ părăsesc Totis și se duc prin Mohacĭ la proprietățile archiduceluĭ Frederic, pentru a vîna în pădurile de la Bellye. Impărațiĭ nu vor locui în aceeașĭ casă, ci în două pavilioane de vînătoare deosebite situate la o depărtare de cîte-va ceasurĭ unul de altul. Monarchiĭ se vor vizita reciproc numaĭ o dată. In pădurĭ s'aŭ instalat oficiĭ telegrafice și poștale.

Dal

Din Tulcea se vestește că foarte mulțĭ Bulgarĭ d'acolo vor veni în corpore în Capitală pentru a protesta la ministerul de interne în contra măsurilor riguroase pe carĭ la ĭa D. Nenițescu în contra Bulgarilor din Tulcea.

Bulgariĭ pretind că D. Nenițescu îĭ persecută pentru a'ĭ sili să plece din Dobrogea.

Incă un sfătuitor

Afacerea Godeanu despre care o bucată de vreme, maĭ toată presa a tăcut, a dezlegat acum cîte-va limbĭ.

După ce „Independența", care vroia să ne facă morală, s'a văzut silită să bată în retragere, iată că-ĭ vine „Universuluĭ" pofta să ne explice carĭ sînt marele interese ale neamuluĭ romînesc pe carĭ le apără armata.

Apoĭ să nu te stricĭ de rîs!

„Universul" spune că o parte din presă hrănește o ură teribilă în contra militarilor și de aceea face mare zgomot pentru abuzurile ce se petrec în armată, pe cînd trece cu vederea aceleașĭ abuzurĭ comise de civilĭ.

Unde aŭ auzit ceĭ de la „Universul" că vre-un medic civil dă „specific" saŭ altă băutură otrăvitoare oamenilor?

Noĭ cunoaștem afară de spițerĭ un singur civil care vinde medicamente. Dar acela vinde hapurĭ de pîine zise de catramină și pomadă italiană. Or, acestea dacă nu aŭ nicĭ un efect în boalele pentru carĭ se daŭ, nu sînt nicĭ otrăvitoare.

Să fie de alt-fel signrĭ ceĭ de la „Universul" că îndată ce ni se va semnala vre un caz de moarte provocat de hapurile de catramină saŭ de pomada italiană, vom cere cu aceiașĭ energie darea vînzătoruluĭ în judecată.

Noĭ nu suntem dușmanĭ aĭ armateĭ. Iubim poporul acesta și decĭ și pe soldațĭ; avem rude și prietenĭ mulțĭ între ofițerĭ.

Prin urmare nu ura ne împinge să protestăm contra brutalităților și crimelor ce se fac în armată și nicĭ nu confundăm pe autoriĭ acestor brutalitățĭ și crime cu ceĭ-l'alțĭ ofițerĭ.

Dar dacă ne mișcă pe noĭ maĭ mult sălbătăciile ce se comit în armată, aceasta provine de acolo că soldațiĭ nu sînt cetățenĭ liberĭ și eĭ nu aŭ absolut nicĭ un mijloc de apărare în contra șefilor brutalĭ.

Avețĭ un exemplu strălucit în cazul d-ruluĭ Nicoreanu. Ațĭ auzit cine-va de faptele acestuĭa pînă ce n'am început campania în afacerea Godeanu? Nu. Și cu toate acestea cîte victime nu făcuse el maĭ nainte!

Dar cine îndrăznea să vorbească? Ațĭ văzut că abia acum a vorbit și un demn căpitan în retragere, care de mult era scandalizat de faptele aceluĭ doctor.

In administrațiile civile nu se pot ține ascunse asemenea fapte, ele se daŭ imediat de gol și apoĭ fie-care poate ușor să'l tragă pe funcționarul abuziv înaintea judecățeĭ.

In armată acțiunea o aŭ în mînă superioriĭ și știțĭ vorba veche: „Pînă la Dumnezeŭ te mănîncă sfințiĭ."

Vedețĭ dar, onorabililĭ confrațĭ de la „Universul," că ne dăm perfect seama de atitudinea pe care o avem și nu e nevoe să ne atragețĭ D-le-voastre atenția asupra marilor interese ce sînt legate de existența armateĭ.

Sîntem toțĭ soldațĭ. In vremile de acum tot cetățeanul e soldat, prin urmare cînd vorbim de armată nu putem înțelege o castă aparte. Și haina nu joacă pentru noĭ nicĭ-un rol.

Denunțăm toate faptele rele, orĭ de cine ar fi ele comise.

Sîntem convinșĭ că în cazul Godeanu ne-am făcut datoria așa cum trebuia să ș'o facă un ziar cinstit și demn.

Un ziarist.

Societatea generală a funcționarilor comercialĭ din Romînia, direcțiunea școalelor de adulțĭ, anunță că deschiderea școalelor de adulțĭ atît din Capitală cît și din orașele Ploeștĭ, Buzăŭ, Focșanĭ, Piteștĭ, Tecuciŭ, T.-Severin, Brăila, Galațĭ, Bîrlad și Iașĭ va avea loc, după noul regulament în vigoare, Duminică, 31 August 1897.

Societatea face aceasta cunoscută D-lor patronĭ, funcționarĭ comercialĭ și ucenicĭ industrialĭ, recomandîndu-le tot o dată a lua cunoștință de noul regulament care prevede toate condițiunile de admitere, toate dispozițiunile și avantajiile ce le procură această instituțiune, pusă sub controla directă a minister. instrucțiuneĭ publice și a camereĭ de comerciŭ din Capitală.

Tot odată societatea face un apel călduros la corpul profesoral, la D-niĭ comercianțĭ, pentru a'ĭ veni în ajutor la această operă de moralizare și progres.

In provincie, cursurile se vor preda Duminicile de la orele 2 și jum. pînă la 4 și jum., în localurile liceelor și ale gimnazelor respective. In Bucureștĭ vor funcționa următoarele școlĭ pentru adulțĭ: școala comunală general Golescu (Sf. Apostolĭ), 4 clase, școala comunală general Adrian (Sf. Vinerĭ), 4 clase și școala comunală Piața Sfîntu Gheorghe (2 clase), pentru uceniciĭ industrialĭ și funcționarĭ comercialĭ lipsițĭ cu totul de carte.

„Avis". — Toțĭ elevii școalelor din Bucureștĭ vor azista la repartizarea lor în localul școaleĭ general Golescu (Sf. Apostolĭ) Duminică, 31 curent, orele 2 p. m., unde se vor face și noile înscrierĭ.

Știrĭ teatrale

La 3 Septembrie cunoscuțiĭ artiștĭ N. Hagiescu și I. Anestin daŭ o reprezentație în grădina Rașca.

Vor juca „Avarul", admirabila piesă a luĭ Molière.

Hagiescu interpretează cu multă artă rolul avaruluĭ și de sigur și de astă dată lumea se va grăbi să-l vadă. Anestin joacă cu multă vervă rolul bucătaruluĭ.

Ediția de seara

Manevrele germane

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Berlin, 29 August.—Prințiĭ Ludovic-Ferdinand și Carol Teodor al Bavarieĭ aŭ fost numițĭ șefĭ de regimente de dragonĭ prusienĭ.

Homburg, 29 August. — Majestățile lor italiene aŭ plecat; aŭ fost conduse la gara de împărat și împărăteasă, de la carĭ și-aŭ luat rămas bun în modul cel maĭ cordial.

Impăratul Wilhelm a primit ĭerĭ în audiență pe marchizul Visconti Venosta și i-a trimes azĭ portretul săŭ.

Manevrele de la Totis

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Viena, 29 August. — Impăratul Frantz Ioseph a plecat azĭ dimineață la manevrele de la Totis. Era însoțit de o numeroasă suită militară.

Impăratul Wilhelm va sosi la Totis la 31 Septembre.

Generalul Obrutschew, șeful statuluĭ major rus, și atașațiĭ militarĭ străinĭ vor sosi în aceeașĭ zi.

Totis, 29 August.—Orașul este bogat decorat cu ocazia sosireĭ împăraților Frantz Ioseph și Wilhelm.

Impăratul Frantz Ioseph a sosit după amiazĭ; a fost primit de archiduciĭ Ioseph Rénier și Eugeniu și de autoritățĭ. A fost aclamat cu entuziasm. Manevrele vor începe mîine.

Rușiĭ și Armeniĭ

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Petersburg, 29 August.—„Oficialul" face aluzie la niște știrĭ ale preseĭ asupra aparițieĭ unor comitete armeneștĭ în imperiul otoman și cărora se atribue intențiunea de a excita pe coreligionariĭ lor pacinicĭ să comită dezordine ca acelea ce s'aŭ produs anul trecut.

Aceste știrĭ sînt confirmate de conflictele sîngeroase dintre Armenĭ și Kurzĭ la granița turco-persană, precum și de turburările din Constantinopol unde cea maĭ mare parte a făcătorilor de rele sînt Armenĭ.

Guvernul rus a arătat o nepăsare desăvîrșită față de această agitație armenească, de oare-ce această agitație nu poate avea nicĭ un avantagiŭ și nu poate de cît să înrăutățească situația.

Să sperăm că Armeniĭ inspirațĭ de un spirit de bun simț vor da exemplu bun printr'o atitudine corectă și vor evita nouĭ nenorocirĭ prin influența lor asupra agitatorilor.

Nouă explozie în Spania

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Madrid, 29 August.—Se telegrafiază din Ferol că două bombe cu dinamită aŭ făcut explozie în fața caseĭ unuĭ judecător municipal și a primaruluĭ la o leghe de oraș. Pagubele materiale sînt însemnate; nu e nicĭ o victimă.

Din Turcia

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Constantinopol, 29 August. — Erĭ a fost o întrunire a ambasadorilor la Bujukdere.— Incă nu s'a fixat ziua reluăriĭ conferințelor de la Tophane.

Filipopoli, 29 August.— După știrĭ primite din Constantinopol, Dschelal Edin-pașa, care, în ultimiĭ timpĭ, și-a dat toate silințele pentru dizolvarea comitetuluĭ tînăr turcesc din Paris, ar fi sosit în acest oraș la 8 Septembrie.

Circulă știrea că comitetul în cestiune s'a dizolvat și că membriĭ săĭ se întore la Constantinopol.

Manevrele rusești

(Serv. telegrafic al „Agențieĭ Romîne")

Petersburg, 29 August.—„Oficialul" publică o scrisoare a țaruluĭ adresată mareluĭ duce Nicolae Michailovicĭ și generalilor Wemowsky, Gurko, Immerctinski și Trotzky, exprimîndu-le satisfacția sa pentru minunata direcțiune a manevrelor, pentru starea fortărețelor și pentru atitudinea și educațiunea trupelor.

Ultime informațiunĭ

Nenorocirea din Constanța

Am dat erĭ știrea că proprietatea D-luĭ M. Locmanian din Constanța s'a prăbușit tocmaĭ pe cînd era aproape să fie terminată, cauzînd ast-fel moartea unuĭ lucrător și rănirea în mod grav a altor doĭ. Astă-zĭ dăm nouĭ amănunte pe carĭ le primim de la fața loculuĭ.

In primăvara asta, cînd temelia construcțieĭ prăbușite ajunsese pînă la nivelul pămîntuluĭ, niște ploĭ torențiale căzute pe atuncĭ aŭ umplut toate săpăturile cu apă. După încetarea ploilor, pompele primărieĭ aŭ manevrat treĭ zile pînă aŭ izbutit să golească toate săpăturile de apa ce se strînsese în ele, dar, zidirea odată mîncată de apă, a trebuit ca temelia să se slăbească și, în neputință de a rezista greutățeĭ celor treĭ etaje, să se prăbușească.

Uniĭ maĭ pretind că prăbușirea construcțieĭ în chestie s'ar datori și faptuluĭ că stîlpiĭ carĭ susțineaŭ bolțile eraŭ făcute numaĭ dintr'o cărămidă și jumătate, de și în planul aprobat de inginerul comuneĭ Constanța se prevede că ele trebuĭe să fie de două cărămizĭ.

Orĭ cum ar fi însă, un lucru este cert și anume că inginerul comuneĭ, căruĭa'ĭ incumbă să viziteze des construcțiile ce se ridică spre a vedea dacă ele se fac în condițiĭ bune, a lipsit de data asta de la datorie și prin urmare vina cade maĭ mult asupra luĭ. De alt-fel, parchetul local, fiind sesizat, a și început să instruească afacerea, așa...

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL"

27

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ și intreținuțĭ

III

La întîlnirea cioclilor

Nu vre-una din acele bătrîne cochete, nu vre-una din acele bătrîne șirete carĭ subvenționează micĭ Domnișorĭ pentru a'șĭ satisface poftele lor învechite și dărăpănate... Nicĭ vre-una din acele creaturĭ pe carĭ hazardul existențeĭ o îmbogățește pentru o zi și o sărăcește a doua zi... Dar o femeĭe model, serioasă, avînd caĭ și trăsurĭ în grajdurĭ, bunurĭ la soare, veniturĭ de ale Statuluĭ... O femeĭe tînără încă, plăcută, dorntoare — o femeĭe frumoasă — o femeĭe de lume...

— O femeĭe de lume! repetă Narcisse, zăpăcit.

— Care vă va crea un culcuș de un confort și de un lux invidiat de toțĭ, și care va face din d-voastră unul din aceĭ gentlemanĭ, îmbrăcațĭ ca o gravură din *Journal des Tailleurs*, pe carĭ îĭ întîlneștĭ la Bois, la curse, la opera, pe bulevardul Italienilor și în saloanele circĭumilor la modă, în budoarele demi-mondene cele maĭ răspîndite...

De astă dată, Beau-Costel era încîntat, fermecat, amețit... Perspectiva pe care interlocutorul săŭ făcea să lucească înaintea luĭ era aceĭa către care își întinse tot-d'a-una instinctele și dorințele sale. Dar nicĭ o dată nu îndrăznise s'o dorească atît de strălucită. El alunecă către fostul săŭ adversar o privire în care aĭ fi putut ceti necredință și speranță.

— Și această femeĭe, întrebă el, unde este ea?

Adolescentul atinse cu vîrful degetuluĭ închizătura care despărțea cabinetul de cafenea:

— Ea este aci, răspunse el, îndărătul acesteĭ închizăturĭ.

— E posibil?

Tînărul omușor își puse coatele pe masă și făcu semn luĭ Narcisse de a se apleca spre el:

— Ațĭ remarcat, reluă el cu vocea pe jumătate, în asta seară, la *Regina-Albă*, două femeĭ carĭ n'aŭ perdut din vedere nimic din cele ce se petrecură între noĭ?

Cel-l'alt își lovi fruntea:

— Așteaptă deci! Așteaptă... Intr'adevăr, mi se pare... Două particulare, dintre carĭ una avea niște ochĭ dintr'aceĭ carĭ...

— Intocmaĭ. Eĭ bine, ele ne-aŭ urmărit.

— Cele două particulare?

— Stăpîna și femeĭa eĭ de casă, amîndouă deghizate în alergătoare după aventurĭ. Ele sînt acolo în cafenea. Ele vă așteaptă. Ele vă păzesc.

— Pentru ce?

— Pe legea mea, după avizul meŭ, e pentru a vă invita să supațĭ împreună. Și sper că nu vețĭ avea barbaria de a refuza. Sîntem cavalerĭ francezĭ, ce dracu! Totul pentru Doamne și prin Doamne!...

— Atuncĭ, ar trebui să...

— Dumnezeul meŭ, da, trebuĭe să vă resemnațĭ a supa, să vă arătațĭ mișcat, galant, irezistibil, să întrebuințațĭ toate mijloacele de a seducere, să fițĭ cît se poate de înfocat...

Beau-Costel puțin cîte puțin își recăpătă toată seninătatea.

— Ințeles! exclamă el vesel: trebuĭe să mă aranjez pentru ca *puicuța* să aĭbă o mare dragoste pentru *drăguțul* eĭ...

— Domnule Poignon, exclamă cel-l'alt cu gravitate, fasonul acesta de a vorbi nu e conform pozițieĭ d-voastră viitoare. Luațĭ seama de alt-fel, că nu e vorba de o *puicuța*, dar de o baroană...

— O baroană? E adevărat? Nu un *fleac?...*

— Nu afirm să fie stampilată de d'Hozier; dar, în fine...

— In fine, destul să aĭbă sacul... De alt-fel, mi se pare că am maĭ văzut așa ceva într'o piesă, la teatrul Batignolles, o piesă în care se afla un mare senior îmbrăcat în catifea neagră și o regină a Spanieĭ îmbrăcată în satin alb...

— Complimentele mele! Sînteți tare în litere, scumpul meŭ Narcisse... Si suvenirurile D-stră sînt exacte..

— Da, e în *Gil-Blas*, nu-ĭ așa?

— Pardon: în *Ruy-Blas*, Valetul întreabă pe stăpînul:

Și ce'mĭ ordonațĭ, seniore, în momentul de față?

Și stăpînul răspunde valetuluĭ, arătîndu-ĭ pe regina Spanieĭ:

De a vă face plăcut acesteĭ femeĭ și de a fi amantul eĭ.

Eĭ bine acest ordin e acela ce vă daŭ astăzĭ...

— In privința regineĭ Spanieĭ? Vreaŭ să zic: despre baroana în chestie.., Dar dacă așĭ da chix.. Nu sîntem ludovicĭ de aur spre a plăcea la toată lumea.

Tonul tînăruluĭ omușor deveni poruncitor și hotărît.

— Nu este nicĭ un *dar dacă*. Trebuie. Asta va fi. Eŭ vreaŭ.

El adaose, îndreptînd spre Beau-Costel o privire plină de sub înțelesurĭ amenințătoare:

— Dacă nu reușițĭ, scumpul meŭ, însemnează că sînteți cel din urmă din neîndemînaticĭ... Atuncĭ va fi cu atît maĭ răŭ pentru D-stră... Căcĭ, cum, în acest caz. nu voĭ maĭ avea interes de a mă servi de persoana D-stră...

Ex amantul Domnișoareĭ Eglantine era un nostim împietrit în ambițiune, în vanitate și în nerușinare. De ceea ce se îndoia maĭ puțin în lume, era de persoana luĭ însușĭ. El răsuci vîrful mustățeĭ cu un gest de cuceritor și fanfaron:

— Fițĭ liniștit, declară el. Succes peste tot, voĭ reuși, Domnul meŭ.

IV

Strada Navarin, No...

— Privește! iată Domnul Florestan!

— Bună seara, D-le Florestan!

— Cum îĭ maĭ este Domnuluĭ Florestan?

— Doamnele mele, vă sărut mînile... Comandante, vi se string falangele... Iar D-stră, maman Bourguignon, permitețĭ'mĭ să depun de-a lungul monumentuluĭ D-stră acest buchet de florĭ de retorică; acesta nu miroase, dar nu se fanează.

— Scumpe D-le Florestan! cîtă gentilețe din partea D-stră de ațĭ venit să ne vedețĭ! Nu ne ațĭ uitat decĭ cu totul?

— Să vă uit!.. Dar așĭ putea să pierd memoria stomacului, a acestuĭ stomac asupra căruia apasă încă, după atîțea anĭ, ghiftuiala biftecurilor D-stră?

Maman Bourguigon, cu un aer amabil, zise:

— Eĭ bine, după aceea, ce avețĭ a maĭ reproșa biftecurilor mele?

— Oh! nimic!.., Absolut nimic!..

Cea l'altă inzistă cam înțepat:

— Asta nu împedica să fițĭ fericit de a vă abate pe la noĭ atuncĭ cînd vi se făcea cu ochiul!..

— La dracu! La etatea ingrată cînd scriam în jurnale articolele de crime, delicte, sinuciderĭ, accidente!... Nevoia îțĭ dă dreptul... și chiar te mulțumeștĭ cu puțin!... Dar acum, cînd sînt însărcinat cu înalta actualitate la una din foile cele maĭ răspîndite din Paris și cînd ating leafa unuĭ prefect de Sena spre a interwieva personagiile cele maĭ însemnate ale Statuluĭ...

— Interwieva... ce? întrebară Doamnele

(Va urma)

că se va putea ști în curînd care'i adevăratul vinovat al nenorocireĭ întîmplate.

Solcmbra.

Congresul studenților

După cum am anunțat, în zilele de 4, 5 și 6 Septembrie se va ține, la T.-Jiŭ, congresul studenților.

S'aŭ înscris pentru a lua parte la congres peste 40 de studenți ieșenĭ și vr'o 200 de studenți din Bucureștĭ.

Studenții vor pleca din gara de Nord Mercurĭ, 3 Septembrie, cu trenul de 11 seara. La Chitila se vor întruni cu studenții din Iașĭ. Guvernul a pus la dispoziția comitetuluĭ asociațieĭ generale a studenților bilete de cl. II pentru liber parcurs pe c. f.

In privința sumeĭ necesare pentru acoperirea cheltuĭelilor pe carĭ le va reclama șederea studenților în T.-Jiŭ în tot timpul congresuluĭ, pînă acum guvernul n'a hotărît încă ce trebuĭe de făcut.

*

Primăria de T.-Jiŭ din cauza lipseĭ de fondurĭ n'a putut pune la dispoziția congresuluĭ nicĭ un ajutor bănesc.

D. Titu Frumușeanu, primarul orașuluĭ, a venit în Capitală și a intervenit pe lîngă D. Ferichide, ministru de interne, ca să dea din fondurile ministeruluĭ suma de 10 miĭ leĭ pentru întreținerea studenților la T.-Jiŭ.

D. Frumușeanu și-a motivat cererea pe faptul că, în orașul T.-Jiŭ nefiind familiĭ în de ajuns pentru încuartirarea studenților, va trebui să le plătească masa pe la birturĭ.

De asemenea fiind vorba de o escursiune în județ, comuna nu are fondurĭ pentru plata trăsurilor.

D. Ferichide a răspuns D-luĭ Frumușeanu că nu poate acorda nicĭ cea maĭ mică sumă congresuluĭ studențesc, de oare-ce pe lîngă faptul că aceste congrese aŭ degenerat cu totul, apoĭ și fondurile ministeruluĭ sînt cu totul secate.

D. Frumușeanu a răspuns atuncĭ D-luĭ Ferichide ca nu poate primi ca studenții să vină în orașul săŭ și să n'aibă ce mînca și că maĭ bine își dă demisia din capul comuneĭ T.-Jiŭ de cît să vadă petrecîndu-se cine știe ce scandalurĭ.

*

După aceea D-sa s'a dus la ministerul de externe și a cerut D-luĭ prim-ministru D. Sturdza ca să facă tot ce-ĭ va sta în putință pentru acordarea celor 10 miĭ de leĭ.

D. Sturdza a promis D-luĭ Frumușeanu că va interveni pe lîngă D. Ferichide ca să se poată da suma cerută și că dacă nu se va putea de la ministerul de interne atuncĭ se va strînge de la toate ministerele cîte-ceva.

In fața acesteĭ promisiunĭ, D. Frumușeanu s'a întors mulțumit la T. Jiŭ pentru a maĭ aranja cele necesare, iar președintele societățeĭ studenților a înaintat ministeruluĭ de lucrărĭ publice lista de studențĭ carĭ vor participa la congres pentru a li se elibera biletele de tren.

*

Primăria din T.-Jiŭ a hotărît ca studentele să fie încuartirate la familiĭ, iar studenții în noua cazarmă de infanterie și pe la hotelurĭ.

*

Congresul din anul acesta are o mare importanță, de oare-ce studenții se vor ocupa cu chestiunea reformăreĭ congreselor.

In acest scop s'a redactat un proect de statute care va fi discutat în congres.

Chestia evree va fi adusă din noŭ la congres în senzul ca studenții evreĭ să aĭbă și eĭ dreptul de a participa pe viitor.

*

In același timp, se vor ține două conferințe, una de catre studentul în medicină Zosîn, care va vorbi despre „Medicina Socială“, și alta de către un student al facultățeĭ de filozofie, C. Popescu, care va vorbi despre : „In contra egalitățeĭ ?“.

*

Pentru ca să nu se maĭ întîmple cunoscutele scandalurĭ cu alegerea președinteluĭ, congresul va fi prezidat tot timpul de D. Titu Frumușeanu, primarul orașuluĭ.

Ultima zi a congresuluĭ e consacrată uneĭ frumoase escursiunĭ pe care studenții o vor face în județul Gorj.

Presa întreaga din Capitală a fost invitată la acest congres.

Ziarul „Adevĕrul“ va trimite un reprezentant la acest congres.

V.

Asediul în Constantinopol

Ni se comunică din Constantinopol că orașul e în completă stare de asediŭ.

Afacerile de comerciŭ sînt cu desăvîrșire în stagnațiune.

Prăvăliile sînt închise, pîĭnea și carnea sînt exorbitant de scumpe, așa că sărăcimea nicĭ nu și le maĭ poate procura și nicĭ cel puțin nu poate cerși, neavînd de la cine, de oare-ce populația maĭ cu dare de mînă e îngrozită și nu cutează să ĭasă în străzĭ.

D. P. P. Carp, șeful junimiștilor, a sosit aseară în Capitală, venind de la moșia sa Țibănești, jud. Vasluĭ.

Se zice că sosirea D-sale e în legătură cu apropiata convocare a comitetuluĭ partiduluĭ conservator.

Cu începere de Lunĭ, 1 Septembrie, D. Emil D. Fagure, o cupat pînă acum în redacțiunea ziaruluĭ *Lumea Nouă*, intră în redacția *Adevĕruluĭ*.

Primăria comuneĭ Drăgășanĭ, din județul Vîlcea, a cerut ministeruluĭ de interne aprobarea unuĭ credit de 65,000 leĭ pentru continuarea lucrărilor palatuluĭ comunal.

Aniversarea luăreĭ Griviței

Astă-zĭ, la orele 10 și jumătate dim., s'a oficiat la mitropolie un Te-Deum pentru a XX-a aniversare a luăreĭ Grivițeĭ.

Serviciul divin a fost oficiat de mitropolitul primat Iosef Gheorghian, azistat de arhiereul Nifon Ploeșteanu, vicarul mitropolieĭ, arhidiaconul și predicatorul mitropolieĭ Evghenie Humulescu, protoereiĭ Călinescu și Protopopescu, precum și de întreg clerul mitropolitan.

O companie din regimentul 21 de infanteria, cu muzica și drapelul regimentuluĭ, a făcut onorurile militare.

*

Toate autoritățile superioare civile și militare aŭ fost reprezintate.

Din partea regeluĭ a azistat D. general Vlădescu, prefectul palatuluĭ, iar din partea caseĭ princiare, D. colonel Georgescu, aghiotantul prințuluĭ Ferdinand.

Dintre miniștri aŭ fost prezențĭ D niĭ Ferichide, Djuvara și general Berendeĭ.

*

D. general Arion, comandantul corpuluĭ II de armată, a azistat împreună cu toțĭ ofițeriĭ superiorĭ aĭ garnizoaneĭ Bucureștĭ ; ast-fel, putem cita pe D. general V. Năsturel, comandantul divizieĭ de infanterie din Capitală, D. general Băicoianu, inspectorul și comandantul cavaleriei, D. general Macarovicĭ, comandantul divizieĭ de artilerie din Capitală, coloneliĭ Boteanu, Năsturel, Zaharescu l-t. Poenaru, aghiotantul ministruluĭ de războiŭ, etc., etc.

Din partea prefectureĭ polițieĭ, D niĭ inspectorĭ Vasiliu și maior Milicescu, comandantul sergenților.

După terminarea serviciuluĭ religios, toate persoanele prezente s'aŭ dus la palat de s'aŭ înscris în registre carĭ aŭ fost toată ziua deschise la dispoziția publiculuĭ.

*

Guvernul a trimes regeluĭ la Ragaz o telegramă de felicitare... „amintindu-ĭ“ de glorioasa luătă de la Grivița.

Un asemenea Te-Deum s'a oficiat și la Sinaia în prezența miniștrilor carĭ se aflaŭ acolo și a ofițerilor superiorĭ.

D.

Am dat maĭ zilele trecute știrea că 5 soldațĭ din corpul de pompierĭ aŭ suferit arsurĭ cu ocazia incendiuluĭ de la drogueria Bruss.

Aflăm că răniții, fiind transportațĭ la spitalul militar, aŭ fost înjurațĭ și s'a refuzat să li se dea orĭ-ce îngrijire, tratîndu-ĭ de hoțĭ, că s'aŭ băgat în flacărĭ cu intențiunea să fure.

Caporalul de ambulanță, înduĭoșat de vaetele răniților, le-a spălat și pansat rănile, contra ordinuluĭ superiorilor.

Și de nu se băgaŭ în foc, apoĭ :

— Crucea și evanghelia ta, răcane.

Sistem cazon — și pace !

Eroiĭ cerșetorĭ

Azĭ Capitala e pavoazată. Toțĭ militariĭ în mare ținută, muzicile cîntă, preoțiĭ fac slujbe bisericeștĭ, oficialiĭ se felicită între eĭ.

Țara sărbătorește luarea Grivițeĭ, fapta strălucită de arme prin care poporul romîn și-a dovedit vitejia sa.

*

Dar, pe cînd ceĭ carĭ numaĭ din auzite știŭ că a existat o Griviță să pavanează cu pepțiĭ plinĭ de decorațiĭ și primesc felicitările oficialilor pentru această serbătoare, pe stradele Capitaleĭ rătăcește cu mîna întinsă pentru a cerși un moșneag bătrîn, cu vederea slăbită, care abia merge rezimat în bățul săŭ.

*

Acesta este unul dintre eroĭ. Pe pieptul săŭ atîrnă un lanț întreg de decorațiĭ pe carĭ regele și țarul cu mîinile lor le-aŭ pus pe pieptul soldatuluĭ, spunîndu-ĭ că a fost viteaz.

Eĭ bine, nu e trist și rușinos ca atuncĭ cînd țara întreagă se fălește cu victoria de la Grivița să se vadă cerșind pe stradele Capitaleĭ unul dintre aceia carĭ s'aŭ distins în acea bătaĭe ?

Ce vrea acest bătrîn, slujbe de miĭ de francĭ, minister, direcția regieĭ, a bănceĭ saŭ a c. f. ? Nu, el vrea numaĭ o bucată de pîine.

Aide, D-lor, de la banchetul vostru — carĭ sărbătoresc Grivița, fără ca s'o fi luat — unde curge în valurĭ șampania lăsațĭ să cadă o bucată de pîĭne și eroului care cerșește.

Un ziarist.

Atragem atențiunea cititorilor noștriĭ asupra noilor seriĭ de premiĭ ce publicămîn pagina V-a ziaruluĭ ; înștiințăm tot de odată că cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „*Tableaux celèbres*“.

A se citi în pagina VI-a foița „Copiiĭ părăsiți“.

Crima din Sofia

Copilăria Olgăĭ. — Intîia dragoste. — Femeie pierdută. — Pribegirile. — La café chantant. — La Sofia.

Printr'o fericită împrejurare, am putut afla întregul istoric al viețeĭ nefericiteĭ cîntărețe Olga, care a fost asasinată de către doĭ ofițerĭ bulgarĭ la Sofia.

Nenorocita victimă se numește Olga Drăghicescu—intimiĭ o cunoșteaŭ și sub numele de Olga Blonda—și este originară din Bacăŭ.

Născută în 1874 din părințĭ săracĭ, Olga Drăghicescu n'avea decĭ în momentul în care a fost asasinată maĭ mult de cît 23 de anĭ.

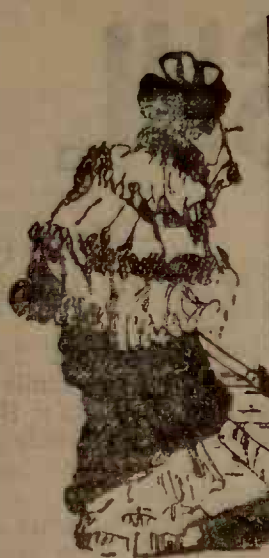
Părințiĭ eĭ trăiaŭ de mult într'o mahala din Bacăŭ, dar cînd mica Olga se făcu de vre-o zece anĭ părăsiră cu toțiĭ Bacăul și plecară la Iașĭ, unde tatăl Olgăĭ, Nicolae Drăghicescu, se ocupa cu vînzarea lemnelor pe carĭ le aduc țăraniĭ în oraș.

Olga fu dată la școală și învăța foarte bine. Cum avea foarte mult talent pentru canto, ea se rugă de tatăl eĭ s'o dea la conservator ca să se dezvolte cîntăreață, ceea-ce bătrînul eĭ tată refuză, silind'o maĭ mult să învețe lucrul de mînă.

*

Intr'o seară Olga nu veni de loc acasă. Tatăl eĭ alergă prin tot orașul s'o cante, dar n'o găsi de cît a doua zi într'o odae din hotelul Victoria, unde se refugiase cu amantul eĭ, un tînăr din școala militară.

Olga avea atuncĭ 14 anĭ și jumătate. Tatăl eĭ o găsi singură, căcĭ amantul se refugiase la auzul zgomotuluĭ de pe

CITIȚI MICA PUBLICITATE DIN PAGINA VI-a

scărĭ. Inutile fură rugămințile tatăluĭ și mameĭ eĭ ca să spună numele amantuluĭ, zadarnice amenințările comisaruluĭ care însoțise pe părințiĭ Olgăĭ. Dînsa a rămas mută și refuză să spună numele amantuluĭ, susținînd că ea l'a rugat s'o ducă la hotel pentru că numaĭ ast-fel putea să devie... cîntăreață!

*

Din acea zi Olga deveni o femee pierdută. Lipsea cu săptămînile de acasă și la dojenile mameĭ, la maltratările tatăluĭ răspundea că o să fugă din Iașĭ și o să se facă cîntăreață.

Intr'adevăr, nu trecură două lunĭ și Olga dispăru din Iașĭ, fugind la Chișenăŭ și de acolo la Odesa, unde se angajă ca statistă într'un mic teatru de varietățĭ.

La Odesa Olga își dădu numele de Olga Botez, de oare-ce fugise cu un pasaport fals.

Dar aci n'a avut noroc. Cu toate că foarte frumoasă,—era blondă, cu ochiĭ negri și cu o figură foarte zveltă,—ea nu avu succese și se hotărî să se întoarcă în țară

Olga veni direct la Bucureștĭ și-și luă o odae în strada Franklin. A doua zi chiar după sosirea eĭ în Capitală, Olga făcu cunoștință cu un fost deputat conservator E, care o întreținu vre-o cîte-va lunĭ, făcîndu-ĭ toalete foarte multe pentru ca să poată să se angajeze în vre-un chantan.

*

Primul eĭ debut fu în chantanul „Pomul Verde“ din Craiova și repurtă un succes strălucit prin frumusețea și grația eĭ. Doĭ tinerĭ din „high liful“ craĭovean Fr. și P. cheltuiră mult cu dînsa, fără însă ca Olga să strîngă un singur ban, căcĭ îĭ plăceaŭ într'atîta chefurile și era atît de bună de inimă, că îmbrăca și nutrea pe toate prietenele eĭ, cheltuind tot ce cîștiga.

După cîte-va lunĭ de traĭ destrăbălat în Craiova, Olga Drăghicescu plecă sub numele de Olga Blonda la T.-Severin. Aci cîntă la chantanul „Bolta cu bere“ și legă dragoste cu tineriĭ baron G. și St.

Dar nicĭ la T.-Severin Olga nu putu să rămie multă vreme și colindă aproape toate chantanele din țară. Astfel, a cîntat în „Moldavia“ la Buzăŭ, „Orpheŭ“ la Iașĭ și „hotel London“ la Galațĭ.

Din Galațĭ Olga trecu din noŭ în Rusia, unde făcu cunoștință cu o altă cîntăreață romînă. Impreună cu noua eĭ prietenă, Olga întreprinse un turneŭ în toată Ungaria, trecu la Belgrad unde a cîntat la „Café theatre“ și „Boulevard“ și de aci plecă la Sofia.

In capitala Bulgarieĭ Olga găsi maĭ multe cunoscute romînce cărora îĭ plăcea să le istorisească toate aventurile eĭ din trecut, lăudîndu-se că va întreprinde un turneŭ în tot Orientul.

La Sofia Olga a cîntat în chantanul „Odesa“ unde făcu multe conchiste, maĭ ales în corpul ofițeresc.

Olga era în corespondență cu foastele eĭ colege din Romînia. Din Sofia ea a scris de multe orĭ prietenelor eĭ, lăudînd pe ofițeriĭ bulgarĭ și anunțînd apropiata eĭ căsătorie cu un locotenent bulgar pe care îl iubește și cu care a avut un copil.

*

Ultima scrisoare a Olgăĭ datează din luna Aprilie a. c.

De-atuncea prietenele eĭ n'aŭ maĭ auzit nimic de dînsa.

M.

„Adevĕrul“ de mîine, Duminică, va conține aproape exculsiv articole și ilustrațiunĭ consacrate aniversăreĭ luăreĭ Grivițeĭ. Un articol interesant va reaminti frumoasele episode din luarea teribileĭ redute și eroicile fapte ale ostașilor noștri. Tipurile celor căzuțĭ în luptă, diferite vederĭ din vremea războiuluĭ, iată subiectul celor maĭ multe ilustrațiunĭ reproduse după fotografiĭ și gravurĭ ale timpuluĭ. Din aceste ilustrațiunĭ citām : *Luarea Grivițeĭ Podul de peste Dunăre, Un spital din T-Măgurele, Țarul și marele duce Nicolae, Maior Șonțu și căp. Valter Mărăcineanu, Marele stat major rusesc, etc., etc.* Afară de acestea, numărul nostru de mîine va conține și obicinuitele rubrice, așa de mult apreciate și gustate de cetitoriĭ noștri.

Cu toată bogăția ilustrațiunilor, „Adevĕrul“ de mîine nu va costa maĭ mult de cît de obiceiŭ, adică 10 banĭ numărul.

Astă-zĭ fiind ziua onomastică a iubituluĭ nostru director, întreg personalul ziaruluĭ ĭ-a adresat următoarea telegramă :

Domnuluĭ Alex. V. Beldimanŭ,

directorul ziaruluĭ „Adevĕrul“.

Redacția, administrația, sala de depeșĭ, tipografia și intreg personalul ziaruluĭ „Adevĕrul“ vă salută cu ocaziunea serbătoreĭ numeluĭ.

Să trăiască Alexandru V. Beldimanŭ !

C. Bacalbașa, I. Bacalbașa, Fagure, Simionescu, Brănișteanu, Valerian, Pella, Stăncescu, Nora, Artachino, C. Mille, S. Petreanu, Cîmpescu, Berger, I. Petreanu, Kohn, Franco, Wolcovicĭ, Finkelstein, Heller, Welt, Squarciafico, Bauer, Iorgulescu, Mitică, Niculescu, Drăghiceanu, Godeanu, Petrescu, Pollak, Rădulescu, S. E. Ștefănescu, Ștefănescu-Dobrea, Dumitrescu, Gavrilescu, Alexandrescu, Cohen, Isac, Panait Niculescu, Mihăilescu, Iancu Petrescu, Filip, Mandrea, G. Mihăilescu, Iordănescu, Vasilescu, M. Vasilescu, Staicovicĭ, Ilie Niculescu, Goldenstein, Șmilovicĭ, Marcu, Stănescu, Georgescu, Epceanu, Spirea, Niță, Gheorghe, Vasile, Pavel, Dumitru, Ion, Petre.

Tîrgul cerealelor

Din țară

Brăila, 29 August.

Griŭ : 19.000 hectolitri ; 51—56 libr. ; 10—11.90 preț.

Porumb : 68.500 hect. ; 60—62 1/4 libr.; 6.30-6.80 preț.

Secară : 1450 hectolitri. Nicĭ o tranzacție.

Orz : 9 vagoane ; libre 40—45 ; 7-.825 preț.

Orzoaĭcă : 9 vagoane ; libre : 48—49 ; 9 50—10.32 1/2 preț.

Tranzacțiunĭ s'aŭ făcut foarte multe și bune.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

29 August.

New-York : Griŭ : prompt 1/8 scădere ; termin 2/8 scădere.

Porumb : 3/8 scădere.

Londra : ferm.

Anvers : susținut.

Paris : griŭ prompt 10 centime urcare ; cele-l'alte articole : neschimbat.

Buda-Pesta :		Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de toamnă	fl.	12.18	
„ „ prim.	„	12.07	
Ovăz de toamnă	„	6.04.	
„ „ prim.	„	6.38.	
Porumb	„	5.77.	

Viena :		Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de primăvară :	fl.	12.08	12.08
„ „ toamnă ;	„	12.08	12.06
Ovăz de primăvară :	„	6.65	6.65
Secară de prim. :	„	8.95	8.99
„ „ toamnă :	„	8.75	8.74
Porumb Maĭ, Iunie :	„	6.05	6.03
„ Sept. Oct.:	„	5.30	5.28

Tendința calmă.

POȘTA REDACȚIEI

P. L. V., Loco. — Cred că da.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul	.525
Rubla	127.37
Credit. Anstalt	364.75
Cred. fonc. austr	482.
„ ungar	394.
Drum fier austr.	3 7.20
Lombardes	86.50
Alpinea	156.20
Losurĭ turceștĭ	—
Renta perp. austr	102.25
„ arg.	102.25
„ aur	124.50
„ „ ungară	122.35
Francfurt	
Renta Rom. 5%	Fl.101.50
„ 4%	88.50
BERLIN	
Napoleonul	16.18
Rubla	217.
Disconto	205 60
Schimb Londra	20.265
„ Paris	80.90
„ Amsterdam	168.40
„ Viena	169.25
„ Belgia	80.55
„ Italia	76.70
Ren. Rom. 5%	Fl.101.50
„ 1890 4%	90 30
„ 1891 4%	—
„ 1896 4%	90.25
Imp. mun. Bucur.	101.10
PARIS	
Banca Otomană	610.
Losurile Turceștĭ	11 .50
Impr. Egyptian	—
„ Helenic	165.
Drum de fer austr.	744.
Alpinea	2 9.
Renta Fran. 3 1/2	107.12
„ 3%	104.82
Ren. Romînă 5%	—
„ %	91.
„ 1896 4%	91.10
Ren. Italiană	94.35
„ Ungară	—

din București

29/10 August 1897.

	Impr. de stat romîne	
5%	Ren. perpetuă lei	104
6%	„ amor. 1881	102
5%	„ „ (Im. 1892	101 1/4
5%	„ „ din 1893	101 1/4
5%	„ „ 1894 int.	96 1/2
4%	„ „ (Im. 32 1/2 milioane	89
4%	„ „ (Im. 50 milioane)	86 3/4
4%	„ „ (Im. 274 milioane)	90 3/
4%	„ „ (Im. 45 mil.) 1891	89 3/4
4%	„ „ (Im. 120 mil.) 1894	89 3/4
4%	„ „ (Im. 90 mil.) 1896	90 1/2
5%	„ O.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	102 3/4
10	Oblig. Caseĭ Pensiunii a 300 lei	—
	Imprumuturĭ de orașe	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1885 lei	97 3/4
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1888	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	88 3/4
	Idem Idem 895	96 1/2
	Imprumuturĭ de Societățĭ	
5%	Scr. fonc. rurale lei	93 1/4
5%	„ „ urb. Buc.	89 1/2
5%	„ „ „ Iașĭ	86 1/4
	Acțiunĭ	
	Banca Naț. Romînieĭ lei	1875
	Banca Agricolă	333
	Banca Romînieĭ	—
	Soc. asig. Dacia-Rom.	420
	„ „ Națională	464
	„ „ reas. Patria	110
	„ rom. con. luc. p.	166
	„ de Bazalt artific.	360
	„ Letea	65

Mulțumire publică

Cine nu știe cîte pagube aŭ adus inundațiile anuluĭ acesta țăreĭ noastre și în special Dobrogeĭ.

Casele și chirhanalele aŭ fost dărîmate, ghețăriile distruse, unelte de pescărie și toată gospodăria luată de apă.

Apele venind marĭ aŭ împiedicat cu totul transportarea vitelor spre cîmpiĭ.

Din toate bălțile a rămas uscat numaĭ parte din malul Dunăreĭ aproape de Gorgova, lărgime între 10—15 pașĭ și lungime aproape un chilometru. Pe această parte de loc aŭ fost salvate peste 1.000 de vite cornute, caiĭ și proprietariĭ lor cu familiile.

Salvarea acestor vite cît și a noastră o datorim inginerulul comisiuneĭ danubiene, D. Kühl, care ca om inteligent și uman a avut milă de noĭ și ne-a permis să ocupăm acest mal al Dunăreĭ.

Fără această permisiune vitele noastre și o parte din noĭ era să fim azĭ morțĭ.

Aducem mulțumirile noastre sincere D-luĭ Kühl pentru binele ce ne-a făcut nouă.

Dumnezeŭ să-ĭ plătească.

Canon N. Carpoff.

Roman Nichitoff—Tulcea.

146—1

MONTJOYEUX

Poveste tristă

Nu cunoaștețĭ pe fosta mea amantă Ada, pe frumoasa Ada ! Iată în ce împrejurărĭ am făcut cunoștință cu această femeie.

Ada era una din acele femeĭ carĭ furnică seara pe bulevardele marilor orașe : era o prostituată frumoasă, bine făcută, cu pĭelea catifelată. Ada era socotită ca „zîna“ bulevardelor.

Intr'o seară mă plimbam trist pe bulevard ; de-odată mă văzuĭ apucat de gît : era Ada care voia să facă cunoștință cu mine.

Peste șase lunĭ am trăit cu Ada ; cînd se împlineaŭ 7 lunĭ, tot într'o seară și tot pe bulevard, mă părăsi pentru a trăi cu altul 2—3 lunĭ.

De atuncĭ n'am maĭ văzut'o, de și am căutat'o, căcĭ o iubeam. Tocmaĭ zilele trecute o văzuĭ din noŭ.

*

Iată ce mĭ-a povestit ea într'o seară :

„De la treĭ-spre zece anĭ trăiesc vînzîndu-mĭ corpul. Părințiĭ meĭ eraŭ bine văzuțĭ în orașul C..., aveaŭ o fabrică de săpun, grație cămătarilor însă, aŭ sărăcit și pe rînd aŭ murit amîndoĭ.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 146 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

II

Noaptea unuĭ șef al Siguranțeĭ

— Fumigo, cred că amanta d-tale poate fi pusă în libertate. Nu e vorba de nicĭ o mărturisire Cînd te voĭ întreba, veĭ mărturisi orĭ veĭ tăgădui cum veĭ voi. Aceĭa e treaba d-tale.

Cînd făgăduiesc să puĭ pe cine-va în libertate, fac această îndată și ca să'țĭ dovedesc că nu mint nicĭ o dată, du singur pe doamna pînă jos.

Girodot, du-te cu cîțĭ-va agențĭ și păzițĭ pe Fumigo care vrea să'șĭ sărute femeĭa înainte de a se despărți de ea, dar deschidețĭ ochiĭ!...

Girodot și o brigadă de agențĭ serioșĭ și zdravenĭ duseră pe Fumigo și pe amanta luĭ pînă pe stradă.

Luasem toate măsurile ca să nu poată fugi.

Trebuĭe să spun că Fumigo era foarte mișcat.

In momentele acelea nu se maĭ gîndea să fugă.

Depărtarea lor fu mișcătoare.

După ce se depărtă ea, Fumigo își șterse ochiĭ cu mîneca și oftînd zise :

— Va să zică nu mă înșela!... E om cum se cade șeful dv., ducețĭ-mă la el. Are să fie mulțumit.

— D-le Goron, zise cînd intră la mine în cabinet, de oare-ce aĭ făcut asta pentru femeĭa mea, am să 'țĭ spuĭ tot.

Dar maĭ întîĭ trebuĭe să înștiințez pe ceĭ-l'alțĭ.

Atuncĭ trecu cu mine în sala cea mare, unde se aflaŭ toțĭ compliciĭ luĭ păzițĭ de agențĭ.

— Ascultațĭ, le zise, ĭacă ce a făcut dumnealuĭ.

Și mă arătă cu degetul.

Intr'un chip pitoresc, mișcat, ciudat, de așĭ fi vrut să-ĭ pot stenografia vorbele, atît era de dramatic felul luĭ de a spune, le povesti cum pusesem în libertate pe amanta luĭ.

— In urma acestora, zise el, eŭ mărturisesc. Voĭ facețĭ ce vrețĭ.

Urmară protestărĭ, certe potolite repede de agențĭ.

Dar Fumigo era șef.

El își impunea tot-d'a-una voința.

Treĭ secretarĭ începură a lua note.

La 5 dimineața tot scriaŭ.

Aveam tot.

Aveam mărturisile bandiților pentru vre-o 90 de jafurĭ dintre carĭ unele cu mîna armată.

Cînd uĭta unul ceva altul îĭ amintea.

Aflarăm și pe toțĭ carĭ ascundeaŭ lucrurile furate.

Intr'o noapte sfîrșirăm o instrucție pe care o tărăgăneam de treĭ lunĭ.

Judecătorul fu încîntat.

Iĭ ceruĭ regularea punereĭ în libertate a amanteĭ luĭ Fumigo.

O făcu îndată.

Peste cîte-va zile lucrurile furate eraŭ înapoiate proprietarilor lor.

Cînd m'am întins să mă odihnesc, aveam simțimîntul că făcusem un serviciŭ societățeĭ.

CAP. III

Arătătorii

In materie criminală trebuie ca notele, ce țĭ le dă un om care vine să denunțe o crimă, să se poată controla îndată și să fie scurte.

Dacă vine un arătător și îțĭ zice:

— Y... a fost omorît de Z... trebuie maĭ întîĭ ca Y... să fie ucis și apoĭ ca Z... să se afle în circomstanțe în cît să poată fi ucigașul.

Decĭ arătătorul criminal care poate da amănunte bune, trebuĭe să trăească în lumea tîlharilor.

Așa era și vechea tradiție.

Vidocq, care fu primul organizator al unuĭ serviciŭ de siguranță, întrebuința pe vechiĭ ocnașĭ.

In practica viețeĭ moderne arătătorul criminal de meserie nu poate trăi mult cu meșteșugul luĭ.

După ce face treĭ, patru denunțărĭ, nu maĭ merge nu maĭ poate trăi în lumea în care trăiește.

In realitate, pentru poliție arătător folositor e numaĭ cel care vine la întîmplare, — individul care trăind prin cîrciumile pe unde merg tîlhariĭ, aude vorbindu-se din întîmplare de vre un jaf ce are a se face și vine de spune la Siguranță ce a auzit.

Dar dacă după ce ia premiul ce li se dă arătătorilor, prinde gust de acest meșteșug de geaba, căcĭ tîlhariĭ nu maĭ spun nimic orĭ trebuĭe să se facă complice cu eĭ la toate tîlhăriile.

Atuncĭ el devine un pericol social.

De alt-fel cititoriĭ știŭ cum procedam cu ceĭ care veneaŭ să denunțe.

Aŭ văzut cum am arestat pe Catusse tocmaĭ fiind-că îĭ venise în minte să'șĭ trădeze tovărășia.

Tot d'auna procedam așa.

Indată ce venea vre-un individ să'mĭ aducă vre-un amănunt asupra uneĭ hoțiĭ, să'mĭ denunțe o crimă, începeam prin a'l întreba de nu era și el amestecat.

Dacă vedeam că era, îl închideam.

Acesta e cel maĭ bun mijloc.

Altfel ajung a fi provocatorĭ.

Individul, care a denunțat de treĭ orĭ patru orĭ unora din agenții Siguranțeĭ vre-o hoție importantă care știe ce se va comite, ajunge a fi hărțuit de acești agențĭ.

— Eĭ se face hoția aia ? Cînd se întîmplă ?

Cela se duce de găsește pe hoțĭ.

Și le zice :

— Ce facețĭ nu maĭ jefuițĭ.

Aceĭa poate că își luaseră seama.

El îĭ îndemnă.

Agențiĭ carĭ așteaptă gata pun mîna pe tîlharĭ și denunțătorul ia 50 de francĭ.

Dar chestiunea e delicată.

De o parte ar fi monstruos ca complicele uneĭ crime să rămînă nepedepsit numai pentru-că și-a vîndut tovarășiĭ.

De altă parte sînt cazurĭ ca spre pildă bombele anarchiștilor în care o denunțare aduce un mare serviciu și trebuie să micșoreze răspunderea criminalulu care a făcut'o.

De ce nu s'ar lua o măsură specială în acest caz ?

S'ar putea zice :

Cel, care a făcut o denunțare folositoare societățeĭ va beneficia într'o larga măsură de circomstanțe atenuante.

Ar fi maĭ drept și maĭ simplu.

Un alt lucru bun ar fi să se dea agenților o poziție maĭ bună, o poziție în proporție cu răspunderea lor.

In Englitera simpli inspectoriĭ principalĭ aŭ leafa cît aŭ în Franța șefiĭ ceĭ marĭ.

***

Am arătat de cînd am început aceste memoriĭ, că nicĭ nu îmĭ place politica.

Totuș am fost amestecat în afacerĭ politice.

Să notez în treacăt o afacere care mia făcut o mare impresie nu prin ea însășĭ, dar prin cele ce s'aŭ întîmplat în urma erouluĭ eĭ.

Această istorie are legăturĭ cu chestiunea arătătorilor.

Toată lumea își aduce aminte de bietul marchiz de Morès care a fost măcelărit de Tuaregĭ și care a fost multă vreme copilul răsfățat al Parisienilor pe carĭ îĭ cîștigase prin farmecul săŭ.

Nimenĭ nu era supărat de violența luĭ nicĭ chiar ceĭ carĭ îl arestaŭ și îl condamnaŭ.

(Va urma)

La 10 anĭ eram orfană. Venisem în Paris; n'aveam nicĭ un ban, dar eram frumoasă,

Intr'o seară pe bulevard am fost luată de un tînăr care m'a dus într'un hotel.

A doua zi nu maĭ eram fecioară: tînărul cu figură blîndă îmĭ furase virginitatea.

De atuncĭ mă hrăniţĭ voĭ. Cu 10—25 francĭ pe zi petrec bine: uniĭ 'mĭ plătesc şi cu sutele, dar aceştia sînt maĭ cu seamă bătrînĭ.

De la tineriĭ carĭ 'mĭ sînt simpaticĭ nu ĭaŭ nimic.

Intr'o seară mă chemă un bătrîn vopsit şi bogat ca să petrec cu el; l'am făcut porc şi am plecat.

Era pentru prima oară cînd mă purtam ca o fată cinstită."

*

Cînd a sfîrşit de povestit, am sărutat-o, ĭ-am sărutat cu lăcomie pieptul eĭ frumos; cu toate că nu maĭ era fecioară, eŭ însă o ĭubeam.

Era frig zilele trecute, Decembrie inaugurase ĭarna cu gerurĭ cumplite.

Eşeam dintr'un restaurant; eraŭ orele 12 noaptea. Mă grăbe m să ajung maĭ repede acasă.

Grăbit, nu băgam pe nimenĭ în seamă cînd un braţ de femeĭe mă opri: era Ada.

Am petrecut toată noaptea cu dînsa. Era slabă: suferea de oftică; îmĭ cerea să-ĭ daŭ o recomandaţie ca să intre în spital.

. . . .

Peste două zile, cînd m'am dus s'o văd, Ada murise. Singur am petrecut'o pînă la cimitir şi, cînd ultima lopată de pămînt acoperea sicriul Adeĭ, o durere vagă îmĭ cuprinse sufletul: împreună cu Ada se închidea în groapa rece şi o parte a ĭubireĭ mele.

Caton.

MODE

Guler elegant

Acest guler elegant se face din mătase neagră înflorită cu un întreit volan de muselină de mătase. Guler foarte înalt, fundă mare în muselină de mătase asortată cu rochia. Pălărie de paĭ de mătasé cu ruş şi buchet de florĭ.

Laura.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varetăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Pentru gospodine

Săpun de benzină. — Se obţine un săpun foarte bun amestecînd: 20 părţĭ săpun, 80 părţĭ benzină, 5 părţĭ grăsime vegetală saŭ animală, 9,5 părţĭ apă pentru a dizolva săpunul. Acest săpun se preservă foarte bine şi serveşte la scosul petelor.

Gastr.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de deposĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu preţurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ aame.

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe leĭ 10—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . leĭ 6.25

Baedeker Belgiqe et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ, şi 27 planurĭ . . . . . . leĭ 10.—

Baedeker Londres cu 4 hărţĭ şi 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărţĭ, 24 planurĭ şi diferite alte vederĭ leĭ 7.05

Fr. H. Giddings Principes de sociologie Leĭ 8.

Ultimele noutăţĭ literare

Astă-zĭ am primit în sala noastră următoarele noutăţĭ:

Pierre Guédy. Amoureuse trinité, roman, ornat de 100 ilustraţiunĭ obţinute prin fotografie după natură, dintre care 9 planşe afară din text. Leĭ 3.50.

Bibliografiĭ

A eşit de sub tipar şi se află la toate librăriile din ţară *Cartea de cetire* pentru clasa II primară de *A. I. Odobescu* şi *V. Gr. Borgovan* precum şi *Cartea de citire* pentru clasa IV primară urbană de *G. I. Ionescu Gion, V. Gr. Borgovan*, profesorĭ, şi *G.Stoenescu, G. C. Ionescu, N. Gh. Costescu*, institutorĭ la şcoala de aplicaţie a şcoaleĭ normale de institutorĭ Amîndouă cărţile didactice din Iulie a. o. Limba cea clasică şi mlădioasă a luĭ Odobescu, graiul uşor şi plăcut al luĭ Gion şi competinţa celor-l'alţĭ colaboratorĭ în materie de pedagogie ridică valoarea acestor cărţĭ faţă cu toate cele-l'alte de asemenea natură. Editura H. Steinberg Bucureştĭ, str. Şelarĭ 18, n'a cruţat nimic, tipar foarte îngrijit, clişeurĭ perfect reuşite, format şi preţ convenabil. Fie-care carte îşĭ are *Povăţuitorul* săŭ, care se trimite gratis după cerere.

117—6

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a Două-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiide seria a unsprezecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a Doăsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 13 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 8 Septembre inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 14-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Taxa pentru trecerea poduluĭ de Hans Dahl.

O turcoaică plimbîndu-se pe barcă de Bredt.

Finitul drameĭ de Karl Uchermam.

Ultimele momente ale luĭ Mozart de Herman Kaulbach.

Povestea călătoareĭ de Vautier.

Speranţa ţăreĭ de Brutt.

Lancieriĭ spanioli în marş de Cusachs.

Othello saŭ Maurul din Veneţia de Carl Becker.

Extas de A. Roth.

Prietenul săracilor de L'hermitte.

Biserica, imnul sfîrşituluĭ de Schwill.

Reprezentaţia întreruptă de Lonza.

Ţesătoria de Libermanu.

Tineriĭ jucătorĭ de Knaus.

Măgariĭ pe malul măreĭ de Haas.

Femeea Radjahuluĭ şi o fată rusă de Venig,

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 14-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ. 8.

Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85.

Jean Darcy, Le voyage de la princesse Louly. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.80.

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 9

Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noêl joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2929
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi e ste valabil pînă la 3 Septembrie inclusiv.

Anunciŭ

Sub-semnata fiind prin act autentificat de On. r, Tribunal Argeş la 5 Martie 1897 sub No. 806, recunoscută ca posesoare şi de drept încasatoarea tuturor creanţilor de banĭ rămase de la decedatul *Mateĭ Ionescu* comersant en-gros şi detailist, din Găvana alăturĭ cu Piteştĭ, judeţul Argeş.

Parte din creanţĭ de valoare şi testamentu olograf al decedatuluĭ, saŭ luat de D. Costică Avrămescu advocat de Judecătorie prin amăgire contra căruia este proces pendinte la Tribunal pentru abuz de încredere.

Rog pe ceĭ coprinşĭ în creanţă să nu achite nicĭ un ban numituluĭ, ne fiind autorizat şi orĭ-ce tranzacţie făcută cu dînsul este izbită de nulitate.

Anica Gh. Tatăişi Piteştĭ *col. Roşiu*

134 1

Agenţĭ

Cine voesce să se ocupe cu vînzarea în rate lunare, de losurĭ de stat austriace şi ungare, precum şi de alte losurĭ, permise de lege, carĭ represintă un capital sigur, 'şĭ pot asigura un venit frumos. Ofertele cu arătarea adreseĭ precise să se trimită la casa de bancă *Armin Schön jun. Budapest Elisabethring No. 48.* 121—8

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 125 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVI

Gelozia somnambuleĭ

Se așezară la masă.

Isidor glumea.

La Limace era serios.

Se gîndea la ce avea să facă.

Era îngrijat.

— Cu unul noŭ izbuti — voĭ oare? cugeta el.

Dar n'avea ce face.

Trebuia să sfîrșească în seara aceea.

N'avea încotro.

Dar de ce nu vrea Isidor să meargă?

Cuvintele ce'ĭ dăduse nu-l încredința-eră pe el.

Abia bea din vin.

— Parcă aĭ fi amorezat, La Limace, zise Isidor, așa eștĭ de gînditor.

Isidor glumea, dar era cam palid.

De altă parte însă scormonea gelozia Zefirinei cu vorbe ce păreaŭ glume.

— Eștĭ astă seară, Eusebiu, întrebă pe La Limace.

— Da.

— Te intorcĭ tîrziŭ?

— Așa cred.

— Și unde te ducĭ? întrebă Zefirina care nu știa de jaful ce avea de gînd să facă în noaptea acela, și care se gîndea numaĭ la ce o ardea pe ea.

— Am treabă, îĭ răspunse La Limace.

— Apoĭ noroc la dragoste, La Limace, zise Isidor, dacă aĭ aface cu o blondă. Și vezĭ, nu dormi pe unde te ducĭ, căcĭ e frig Zefirineĭ singură.

Numaĭ Isidor rîse de gluma aceasta.

Pe urmă se sculară de la masă cu toțiĭ.

Se auzi un ceasornic.

— Opt și jumătate, zise La Limace. Bună seara.

Și eși.

Isidor și Zefirina se uitaŭ unul la altul.

— Eĭ? zise el.

— Eĭ? repetă ea.

— Se duce.

— Unde?

— Ce mă întrebĭ?

— Unde?

— La ea; la amanta luĭ. Se duce și azĭ cum se duce în toate zilele. Dar azĭ țĭ-a spus că se întoarce tîrziŭ. O să'ĭ ție mult Paulina. O fi geloasă de tine.

Ochiĭ Zefirineĭ scăpărară.

— Aide! zise ea cu glas înăbușit.

— Și repede, că s'a depărtat bine. Noroc că pe locurile astea virane de pe aci vezĭ departe.

Dar înainte de a eși, maĭ umplu o dată paharul Zefirineĭ și pe al luĭ.

— In sănătatea ta, d-nă Isidor Paroufle!

Cum ieșiră se uitară împrejur.

La Limace se vedea.

Era la vre-o 200 de pașĭ.

— Uite-l, zise Isidor.

La Limace umbla repede.

Totuși parcă se împleticea.

Gîndurile îl zăpăceaŭ.

Cînd trecea pe dinaintea prăvăliilor luminate se vedea.

Pe urmă pierea.

Urca strada Glacière plină de mulțime de femeĭ cu industriĭ nocturne.

Cu cît însă se apropia de gară, lumea se rărea.

Prăvăliile acĭ eraŭ maĭ departate și rar se găseaŭ felinare.

Isidor ațîța pe Zefirina.

Zicea:

— Se vede că se duce la fericire. Ia te uită cum se maĭ duce!

Zefirina era foarte palidă.

Bratul pe care îl ținea Isidor tremura.

— Zaŭ, numaĭ pentru tine îmĭ tădăe eŭ tovarășul, zise Isidor.

Ea tăcea.

El urmă:

— Dar iubirea te silește să facĭ multe.

— Auzĭ, să mă înșele el pe mine! îngînă Zefirina.

— Un ticălos! răspunse Isidor.

— Dar nu mă va maĭ înșela, să mă crezĭ.

Aceste cuvinte le zise cu un accent sinistru.

Banditul se înfioră.

— Staĭ, zise el de o dată.

— De ce?

Și se opri.

— Uite te.

— Unde?

— Colo la stînga.

— Eĭ bine?

— Uite, a întîlnit'o.

— Ah!

— Vezĭ?

— Da.

— Nu țĭ-am spus drep;

— Lasă-mă să mă repeḑ.

— Nu, nu...

— De ce?

— Nu aicĭ.

Și o ținu de braț.

— Do ce, de ce?

— Nu vezĭ că trece lume? Bagă de seamă!

La Limace, într'adevăr, la intrarea uneĭ strade pustiĭ, vecină cu gara, și care se pierdea în niște locurĭ virane, oprise o fată grasă blondă.

Spusese întîĭ numele de Isidor.

Conformîndu-se instrucțiilor tovarășuluĭ săŭ, La Limace se arătă cît putu maĭ amabil.

Ea întrebă:

— Viĭ din partea luĭ Isidor?

— Da.

— Nu i s'a întîmplat nimic?

— Ce lucru?

Vre-o supărare cu poliția.

— Nu. Dar mi a spus că o să fiĭ atît de gentilă să staĭ puțin de vorbă cu mine.

— De ce nu? Mie'mĭ place să stau de vorbă cu oamenĭ cum se cade.

— Unde am putea vorbi maĭ liber?

— In cafeneaua din față.

— Nu prea sînt mulțĭ mușteriĭ.

— Am putea lua ceva...

— Da, dar convorbirea noastră va fi serioasă.

— Serioasă?

— Da.

— Cum adică?

— Vreaŭ să vorbim despre amantul d-tale.

— Atuncĭ vino la mine.

Și fata se uită împrejur.

— Se poate? întrebă La Limace.

— Da.

— Dar vezĭ că?

— Ce?

— Dacă merg la tine, nu știŭ de așĭ putea pleca așa iute cum ar trebui.

Zicînd acestea, urma sfatul luĭ Isidor.

Se arăta politicos.

— Ștrengarule! zise ea.

Și rîse.

La Limace crezu că nu e răŭ a ridă și el.

Ba vru să o și sărute.

— Nu acĭ, urmă fata rizînd.

— Așa e.

— Sus la mine o să fim foarte bine.

Și La Limace pieri cu Paulina într'o casă.

Isidor întrebă pe Zefirina.

— Eĭ l-aĭ văzut?

Aceasta era nebună de mînie

Scrîșnea din dințĭ.

Tremura toată.

— Te-am mințit? urmă Isidor.

— Nu..., ce e drept, dar îmĭ voĭ răzbuna.

— Ce vreĭ să facĭ?

— Îl omor pe amîndoĭ.

— Nu acĭ. Cunosc eŭ un loc bun. Aĭ să treacă pe acolo amîndoĭ pe urmă.

Și o tîri pe niște străduțe strîmte.

Trecură fortificațiile.

La oare care depărtare strălucea o lumină.

(Va urma)

MICA PUBLICITATE

DE DUMINICA

Anunciurile pot conține adresa saŭ numaĭ inițiale. Scrisorile nu se liberează de cît prezentatoruluĭ chitanteĭ respective.

Cererile de informațiĭ relative la un anunciŭ trebue să aibă menționat numărul anunciuluĭ respectiv.

Linia de 25 litere 15 banĭ; patru liniĭ 50 banĭ; nu se adm peste patru liniĭ. Din provincie baniĭ se pot expedia la adresa Administrațieĭ Adevĕruluĭ, în plic închis cu mărcĭ poștale.

Nu se admite la „mica publicitate" de cît anunciurĭ relative la cererĭ și oferte de slujbă, vînzărĭ și inchirierĭ, cursurĭ, meditațiĭ, obiecte perdute și fondurĭ de comerciŭ, dar fără mențiune de preț.

VINZARI și INCHIRIERI

Chilipir! Se vînd 6 scaune și 2 fotoliurĭ medalion. A se adresa în Popa-Tatu No. 63. 129—2

De închiriat chiar de acuma în str. Arionoaia 52 o casă, fără i-grajd, cu patru camere, antret, bucătărie, pivniță, magazie. 142—4

De închiriat două magaziĭ marĭ și o curte mare spațioasă în str. Stavropoleos No. 6. 121-bis. 2

De închiriat aoantag. 2 apartam. str. Salcămilor 7. Unul 7 cam. altul 6 camere ambele cu antreu și pivniță. Adr. Adm. ziaruluĭ. 106—4

De vînzare o bae mare de zinc, eftin și puțin uzată, adr. D. Germani 6 strada Stavropoleos. 121—2

De închiriat lunar camere cu și fără mobilă, calea Griviței No. 25, între ministerul de finanțe și școala de aplicație. 80—4

De vînzare biciclĕtă în bună stare, cu 130 leĭ comptant saŭ 150 leĭ în rate. Adr. E. R. strada Berzeĭ 16 Loco. 89—2

De vînzare o biciclĕtă în bună stare. Model noŭ, se vinde cu preț convenabil, Smîrdan concor. nouă, camera 24 Alexandru. 134

De vînzare o casă nouă construită de doui anĭ, compusă din treĭ cam. și pivniță curte pavată adr. str. Cereșii 15, colórea verde 116—6

De vînzare eftin, total saŭ în parte 3550 Calendare perpetu, 280 romanu Femeile din 1793, la I. Raicoviceanu Pitești. 90—3

Roșiori de Vede. Vînd casele noĭ lîngă poliție centru scont 6000, restul rate, adr. Ioanovici funcționar la minist. de Finanțe. 8—5

De arendat de acum moșia Gorgan. 15 minute din gara Golescĭ, 115 ectare aprópe tóte arabile adresa Gr. Zaharia C.-Lung. 94—4

De închiriat 4 camere mobilate, se dă în total saŭ la 2 persoane, adresa calea Griviței No. 52. 99—4

DE VÎNZARE o casă în Calea Victorieĭ No. 103. 63—4

De arendat moșia Mărgăriteșcĭ, (Romanațĭ) 280 pog. adr. Gănescu Buc. Chimist 7, saŭ Craiova, Iconomu str. Știrbeĭ-Vodă 44. 132—2

CERERI ȘI OFERTE

Mașinist-tipograf, bun cunoscător, caută loc în provincie. Informațiĭ: Nicodin. Fundătura Dreptuluĭ, 17-bis. Loco. 137.

Un administrator și comptabil de moșiĭ, ne căsătorit caută post la țară posedă certificate. Calea Griviței 139 sub D. P. T. Bucur. 39

DIVERSE

Antiquaria de pe Bulevard Elisabeta 18 spre Cismigiu posedă un mare asortiment cărțĭ scolastice. Deschis și Sîmbătă, 140

Caut casă 8 odăĭ, gaz, apă, subsol, situată centru. Indica prețul și numărul camerilor. Scrisoare A. B. 48, adm. ziaruluĭ. 144—2

Se caută un apartament ne mobilat, de 2 odăĭ și bucătărie, bine situat. Adresa administr. ziaruluĭ. 154—2

La Englezu str. Episcopieĭ No. 1 se caută un lucr. în branșă de inst. de apă și 2 uceniciĭ carĭ se vorbească romînește. 127—2

Se dă de suflet, un băiat, de patru lunĭ, crestin și frumos. Adresa la administrația ziaruluĭ. 2—3

CORESPONDENȚA

Lara. Du-te la Sc. azĭ și sărbat. ce urmează. De n'o întîlneștĭ p. la 3 p. m., e probă că n'a putut veni și rógă a n'o învinovățĭ. M. 139

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda